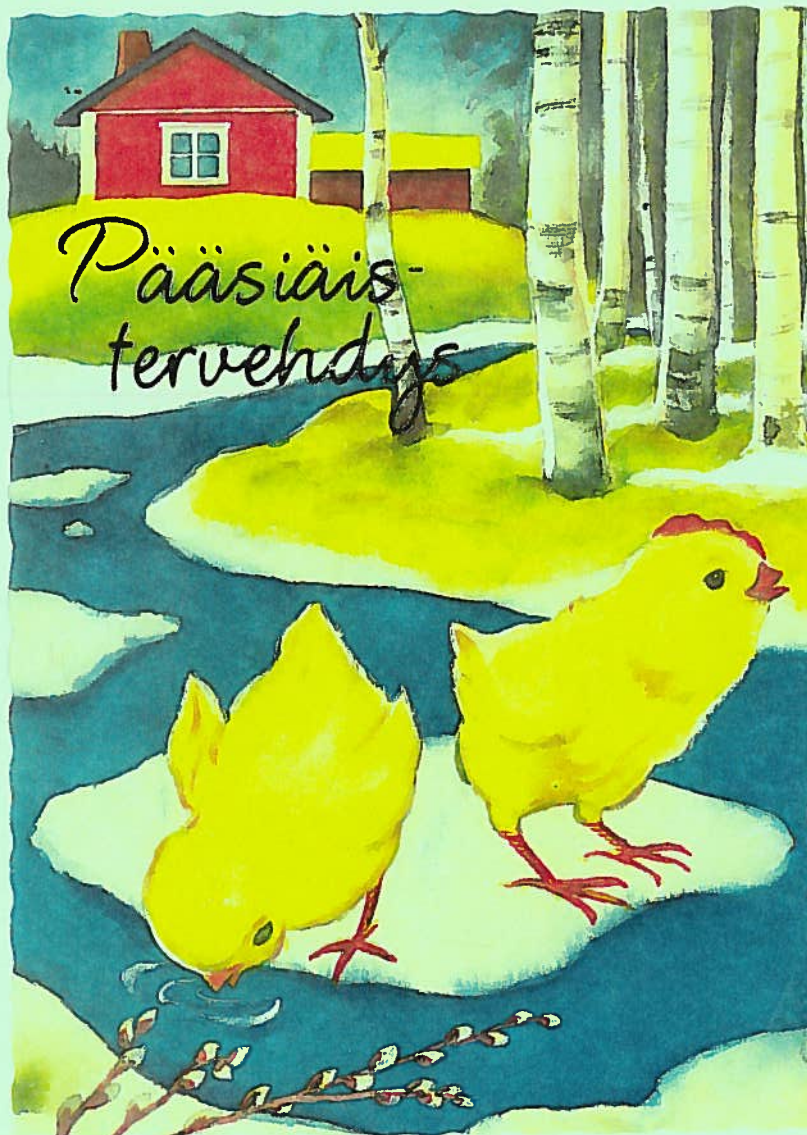

Kanavan varrelta

1/2007

Hyvä lukija!

Tässähän tämä vuoden ensimmäinen kylälehti valmistuu pääsiäisen pyhiksi parahiksi. Lehti lienee "normaali tuotos" eli se sisältää sillisalaattia ja lainahöyheniä ja vähän palanpainiketta (varsinainen makuelämys...). Mukava on todeta, että juttuja on tullut useilta kynäilijöiltä, niin nuorilta kuin vanhoilta. Oikeastaan toimituksen hommaksi on jäänyt vain "leiautin" laatiminen näillä nykyajan värkkilöillä. Omat jutut ovat tyrehtyneet minimiin.

Toimitukselle on tullut toivomus vanhemman polven kirjoittajien tuotannon julkaisemisesta Kanavan Varrelta -lehdessä. Olemmekin usein miettineet, että millä konstilla saisimme uusia kirjoittajia tarttumaan kynään, kun toki tiedämme, että kirjoitustaitoisia ja sanavalmiita henkilöitä löytyy lukijapiiristämme vaikka kuinka paljon. Olisiko **kirjoituskurssi** hyvä ajatus? Linnalan kirjoittajapiiri kokoontuu Ahvensalmella - miksei meillä Oravissa voisi kokoontua kynäilijäkaarti esimerkiksi Iltakoti r.y:n kerhohuoneella? Saisimmeko ensi syksyksi kirjoittajakerhon kasaan?

Joka tapauksessa me toivomme, että kaikki kirjoitustaitoiset ottaisivat haasteen vastaan, ja rupeaisivat väsäämään kertomuksia eletystä elämästä, lapsuudesta, nuoruudesta, perheestä, ystävistä, koulunkäynnistä... niistä niin ihanista **entisistä ajoista**, kun kaikki oli paljon paremmin ja sokerikin maistui makeammalta... Menneisyyteen ei kuitenkaan tarvitse takertua, vaan kannanotot, kolumnit ja ajatukset nykyajan mualimanmänöstä ovat ihan yhtä lailla tervetulleita. (Niistä olkoon esimerkkinä "Tulevaisuudennäkymiä" -aine tämän lehden aineistossa.)

Kaiken kaikkiaan tässä lehdessä on monta lukemisen arvoista artikkelia, ja monta **ajankohtaista** ilmoitusta tulevista tapahtumista; kursseista ja kokoontumisista: Nuorisoseura vetoaa lahjoitusapuun, traktoria tarvitaan ja Myydään- palstalla on mm. kirjoja kaupan. Uskomme, että lehtisemme kannattaa lukea, silmäillä, selailla ja säilyttää, jos nyt ei tuleville sukupolville, niin tulevaan kesään saakka ainakin!

Näillä mietteillä toivottelemme herkkiä lukuhetkiä, hyviä pyhiä ja aurinkoista mieltä kevääseen!

Tässäpä nämä meidän
tärkeimmät työvälineet...

Tässä numerossa:

PÄÄSIÄINEN	
Palmusunnuntai.....	4
Virpoi, varpoi.....	6
Kielkakkaroita.....	8
Valon voitto, kristikunnan toivo: pääsiäinen.....	9
POISNUKKUNEITA	
In memoriam - Pentti Eronen.....	12
Eevan muistolle.....	13
REMONTTIA, REMONTTIA	
Nuorisoseuran talon tarvikelista.....	14
Makasiini uudistuu kesäksi.....	15
Juolan koulun kosteusvauriot korjattiin.....	16
URHEILULLISESTI	
Limpparista vetoa.....	17
1 000 000 km.....	18
1 000 km.....	20
Kaloreille kyytiä ?.....	21
Norppasoudun uusi reitti.....	22
Retkisoutu ja Suomi Meloo.....	23
KYLÄKUULUMISET	
Parturi-kampaamo käy kylällä.....	24
Kyläkauppiaan mietteitä vuosikymmenen takaa.....	25
Tarmokkaat tarjoukset.....	26
Pääsiäisen aukioloajat.....	27
Saimaan Sydän esittäytyy.....	28
Partion kuulumisia.....	30
LUONNOLLISESTI	
Norppatarinat talteen.....	32
Lihhoo vai lintuva ?.....	33
Sääminginsalo.....	34
ILMOITUKSIA	
Paloturvallisuusilta.....	36
Ensiapu-kurssi.....	37
Onnitteluja.....	38
Äitienpäiväjuhla.....	41
Vesikansaa.....	42
Ostetaan ja myydään.....	43
AJATTELEMISEN AIHETTA	
Oletko onnekas oravilainen?.....	44
YHDISTYSTEN LUVATTU MAA..	
Viinissä on totuus.....	46

Palmusunnuntai 1935

Kirjoittanut Aino Rautiainen, 9 v.

Me Matin kanssa yöllä virvottiin Isää ja Äitiä ja me löimme minkä ikinä jaksettiin, sitten lähdettiin nukkumaan ja aamuisella Äiti ajoi tytöt lypsylle ja mekin havahduimme siihen, panimme päällemme, haasteltiin ja kohta, kun kello alkoi tulla kuusi, niin me läksimme opettajaa virpomaan ja me jouduimme yhtäaikaan menemään Mirjan, Aunen ja Reimon kansa, niillä oli potkuri ja sitten kun me menimme sisään, niin opettaja sanoi, että me vähän myöhästyttyin, sillä toisia oli jo käynyt, mutta sitten Opettaja sanoi, että tulkaahan nyt ja lyökää kovasti ja sitten me löimme, mutta Matti sanoi, ei tässä jouda loruja lukemaan, minä sanoin sen lorun, Opettaja sanoi tuossa on pullat ottakaa siitä.

Sitten me läksimme Matin kera Riihelää virpomaan ja me kumpaisetkin virvoimme setää ja hän antoi pussin ja sen sisässä oli pulla, piparkakku ja karamelli, sitten läksimme kotiin ja mirjam lähti kansa, virpoi Äitiä ja sai vehnäskahvit ja vielä pullan, sitten mirjam lähti kotuinsa, me olimme vähän aikaa kotona, Eino Hukkanen tuli meille virpomaan, hän virpoi Isää, Äitiä ja Eemeliä, sitten läksimme harjulle päin, minä menin Kauppiseen Matti ja Eino Hukkanen meni Kauramäelle ja kun minä riipitin Kauppiskaa, niin hän antoi 30 penniä ja munan, kun se keitettiin niin siitä tuli sisukset ulos, mutta ei pudonnut ne sisukset ja sitten minä läksin kotiin ja söin sen munan ja söin sen pullankin.

Isä aukaisi radion, mutta ei kuulunutkaan kirkkoa, kohta tuli kauramäen pojat ja me läksimme ulos hippasille sulalle maalle, minä olin melkein aina hippana.

Sitten me syötiin ja läksimme ruskeenlahteen, ennen sitä oli siellä iso puro, me ronkimme sitä ja sitten me läksimme sinne lahdelle, siellä oli yhdessä paikassa sulaa, Jaakko ja Matti oli pudota sinne lahteen ja me särimme sitä jäätä kepillä, kohta me läksimme pois päin ja sitten ne pojat katsoivat rysiä ja siellä oli yksi joutava rysä, menimme latoon ja minun jalkoja paleli, kun oli kengät ja sukat ihan märät minä istuin heinissä, mutta Matti ja Paavo leikkivät sen rysän kanssa keppilöillä, ne koittivat saada keppien nenään, kun toiselta puolen viskasi oven yli ja sitten me läksimme taas purolle, me otimme sieltä jään pois ja se oli raskas, Jaakko otti sen sitä varten, kun se oli siellä putouksessa, Jaakko kun oli siinä reunalla, niin hän putosi, siltä kastui polvesta pikkuisen ja sukkaa

vähäsen ja kohta me läksimme kotiin päin ja rupesimme seisomaan Putkisen aitiuustan nurkalle ja haasteltiin ennenaikaisia sota aikoja pitkän aikaa ja sitten kauramäen pojat kääntyivät ja me läksimme Matin kansa juoksemaan kotiin.

Kun oltiin kotona, niin me heitimme jalasta kengät ja sukat pois, ne oli ihan likomärät ja sitten tuli kylältä Äiti, Isä, isän veli ja tati ja sitten tuli Jussi sen kansa oli Topi Laitinen ja Tanu Lumper, ne rupesi soittelemaan ja me kaikki mentiin kuuntelemaan sitten tuli Kerttu ja Olga Laukkanen kansa ja sitten ne soittelivat vaikka mitä lauluja Topi soitti mantoliinillä ja jussi harmoonilla ja se meni hyvin, sitten rupesivat kahvia juomaan ja minä läksin sänkyyn ja nukuin, minä heitin mekon pois ja Kerttu kävi ruokalusikalla lääketä, sen nimi oli infulensa lääke ja se laskee kuumeen ja siten minä sanoin iltarukoukset ja rupesin nukkumaan, kyllä se oli mukava Palmusunnuntai.

Tämä tarina löytyi Matti Rautiaisen piironginlaatikosta, mistä löytyy varmasti vielä monta muutakin mukavaa kertomusta! Kiitokset toimituksen puolesta!

VIRPOI VARPOI VITSAT KÄYVÄT, TULEVAKS VUUEKS, TUOREEKS TERVEEKS ...

Vuotuisiin juhla-aikoihimme liittyy monenlaista perinnettä ja uskomusta, niin myös pääsiäiseen, vanhimpaan kirkolliseen juhlaamme. Vanha kunnon Kustaa Viikuna, kansanperinteen tallennuksen eräs tukipylväs, on tallentanut pääsiäiseenkin liittyvää perinnetietoutta suuren sivumäärän Vuotuisen Ajantietoon. Tässä siitä pieniä poimintoja:

Pääsiäisen ajankohta vaihtelee maaliskuun 22. päivästä huhtikuun 26. päivään, mutta useimmat pääsiäiset sattuvat huhtikuulle. Pääsiäisen liikkuvuuden kansa on pannut merkille sanomalla: "Joulu on aikanans ja juhannus on paikallans, mutta helluntai heittelee ja pääsiäinen paiskelee."

Viikkoa ennen pääsiäistä on palmusunnuntai eli virposunnuntai, johon kuuluvat talosta taloon kulkevat lapset virpovitsoineen ja loruineen:

**"Uuden vuoden,
uuden varvan,
sulle virpovitsan annan
enkä suurta palkkaa vaadi
enkä velkakirjaa laadi."**

**"Virpoi varpoi
tuoreeks terveeks
ison talon emännäks
viijen piian pitäjäks.
Viikoks velaks
vuueks vapaaks,
sinulle vitsa
minulle palkka."**

Palmusunnuntain pitäisi olla säältään kaunis, jotta ohra kasvaisi hyvin ja papu menestyisi! Jos silloin on selvä ja kaunis sää, niin tulee hyvä ohravuosi ja jyvä jyrähtää kiven alla.

Kiirastorstai on jo toista tuhatta vuotta sitten muodostunut yleiseksi liasta ja pahasta puhdistautumispäiväksi. Esimerkiksi Karjalan ortodoksit järjestivät silloin kodeissaan vuoden perusteellisimman suursiivouspäivän.

Vanhoihin hyviin tapoihin on Suomessakin kuulunut, että pitkäperjantai on vietetty hiljaisesti kotona eikä, kirkossa käyntiä lukuunottamatta, vierailtu muualla.

Seuraavaan päivään eli lankalauantaihin liittyi monenlaisia enteitä, trullien liikehdintää navetan vaiheilla ja yliluonnollisia uskomuksia kokkotulien polttamisineen, erityisesti Pohjanmaalla.

* * * * *

Päästään vihdoinkin pääsiäiseen ja pääsiäisaamuna aurinko tanssii. On sanottu, että se suuren ylösnousemisen aamun kunniaksi iloitsee, hyppii, leikittelee, tanssii, keikkuu, lipattaa, riemuitsee jne. Se myös toivottaa hyvää vuotta ja uskotaan tulevan poutaisen viljakesän. Mutta jos aurinko nousee häimäkästi pilvien läpi, tulee sekava vuosi. "Mitä päivä pääsiäisenä, sitä sää sären kutuna."

Pääsiäisaamuna ennen variksen vaakkumista - siis hyvin varhain - tytöt entisaikaan noutivat vettä purosta ja pesivät sillä kasvonsa. Näin tuli virkeäksi koko vuodeksi. Uskottiin myös, että näin menetellen ei keväällä ahava ottanut kasvuihin eikä päivittänyt, vaan hiipiä pysyi kauniin vaaleana koko kesän; ennen näet pidettiin ruskettunutta pintaa miltei rumana.

Pääsiäisaamu on ollut myös jalkapohjien vahvistamishetki, kesää varten, juoksemalla aamuvarkaisella ensi töiksi avojaloin lastukolle. Karjaonnea on varattu soittelemalla lehmän ja lampaan kelloja varhain pääsiäisaamuna navetan katolla.

Pöydänantimien suhteen varastot olivat vähissä ja paljoa uutta ei luonto vielä antanut. Usein oli vain varakkaimmilla taloilla pääsiäisenä kunnon ruokaa:

**"Keyrinä kelläin (kaikilla)
jouluna jollain,
pääsiäisenä päätaloissa"**

Kansanomaisia suomalaisia pääsiäisherkkuja mämmin lisäksi ovat olleet munamaito, verimakkarat, jamakkapiirakat, lammaspaisti, juustot, uunijuustot ja vasikkapaistit, sillä ainahan joku lehmä oli jo kevätpuolella poikunut ja kanat aloittaneet munintansa.

Uskonnollisen perinteen lisäksi harrastettiin varsinkin pyhien loppupuolella seuraleikkejä ja rakennettiin ulos kyläkeinuja, joitten vaiheille kokoonnuttiin huvittelemaan. Pääsiäishuveista on Savonlinnan tienoilta säilynyt seuraava muistiinpano:

"Ennen pääsiäistä lakaisivat nuoret jonkin korkeamman paikan pääsiäiseksi. Ja kun talvella oli sarat kudottu ja villat kehrätty, niin sen muistolle oli tanssittava pääsiäisenä ns. **sarkatanssi**. Tämä oli sitten ensimmäinen kevään leikki ulkona. Tapa kuului tuottaneen talolle onnea ja sen tähden tähän ottivat osaa talon nuoret ja vanhat."

Poiminut kiireen keskellä R.N.

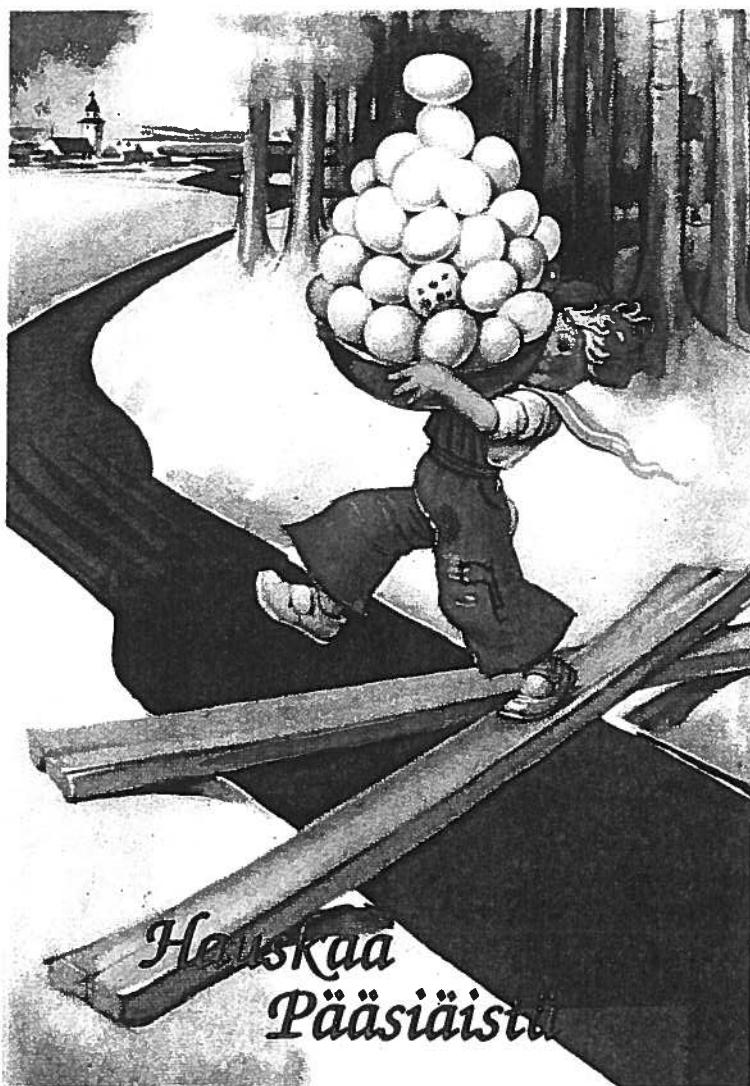
KIELKAKKAROITA

Vanhaan aikaan tuli pietarilaista herrasväkeä usein Suomeen huviloihinsa , "taatsoihinsa", pääsiäistä viettämään. Keittäjät , "kuharkat", seurasivat mukana ja tarjosivat venäläisiä ruokia suomalaisten ihmeteltäviksi.

Niinpä kerrankin erään emännän viedessä huvilalle kananmunia, kysyi kuharkka touhukkaasti, saisiko tarjota emännälle **pashaa**.

Hämmästynyt emäntä kieltäytyi ja selitti kotona:

- En mie ees ilkii sannoo, mitä se naine miul pahois sisuissaa alko tarjotella!

Jääsken mummo oli Viipurissa ja sukulaiset veivät hänet teatteriin. Kun mummolta näytelmän loputtua kysyttiin, mitä hän oli siitä pitänyt, vastasi mummo:

- Kylhä se kaikk ol niiko oikijaa, mut miust tuntuu, et hyö olliit jo etukättee sopineet siint, mitä hyö haastaat ... (toim. R.N.)

VALON VOITTO, KRISTIKUNNAN TOIVO: PÄÄSIÄINEN

Kevätpäivän tasauksen aikaan, maaliskuun 20-21 päivänä, päivä voittaa yön, valo voittaa pimeyden. Alkaa kevät. Yöt lyhenevät, päivät pitenevät. Pohjolan kansat heräävät talven horroksesta, valmistaudutaan kesän hedelmällisyyteen monin juhlamenoin. Muinoin osansa tuosta menosta ottivat karjan ja pellon haltijat, luonnon omat jumalolennot. Heitä manasivat esille moninaiset noidat ja tietäjät öisissä messuissaan. Noitien voimaan uskottiin ja heidän avustaan maksettiin etenkin karjaonnan ja pellon annin toivossa. Tuo kaikki on mennyttä pakanuuden aikaa, mutta sen jäljet elävät edelleenkin. Tämän kirjoittajien lapsuuden aikoihin pääsiäisnoidat olivat toivottuja auttajia tai sitten pahojen naapurien lähettämiä pääsiäisyön lähettiläitä.

Kristillinen pääsiäisaika alkaa viimeistään palmusunnuntaina, jolloin värikkäästi puettut pikkuvirpojat ilmestyvät yhtä värikkäine virpovitsoineen ja -loruineen. Tässä pakanallinen perinne on muuttunut kristilliseksi, sillä palmusunnuntai on pääsiäisen esijuhla. Palmunoksat ovat voitonmerkkejä, vaikka ne Pohjolassa korvautuvatkin pajunoksilla. Kautta koko kristillisten vuosituhansien on siunatuilla oksilla tervehditty omaisia, naapureita ja ystäviä sekä toivotettu samalla elämän uudistumista.

Lapset jos ketkä edustavat elämän uudistumista, samoin keväinen luonto. Pienet jänöpojat ovat juuri syntyneet ja pajunkissat avautuneet juhlistamaan pääsiäistä. Hellyttävät tipuset kuoriutuvat kertomaan syntymän ihmeestä. Kevät on riemua täynnään.

Pääsiäisajan auringonnousukin on värikäs tapahtuma ilmakehän väreilyn vuoksi. Näin pääsiäisaamuna aurinkokin tanssii Kristuksen ylösnousemuksen riemusta.

Vuosituhansia sitten Israelin kansa eli Egyptin suurvallan orjuuttamana. Mutta Jumala sanoi heille Mooseksen kautta:

"Tämän kuun kymmenentenä päivänä ottakoon kukin perheenpää karitsan... teurastakoon karitsan iltahämärissä. Ottakaa sen verta ja sivelkää sitä ovenpieliin ja ovenkamaniin..... **Tästä päivästä tulkoon teille muistopäivä**". Ovenpieliin sivelty karit- san veri oli merkki, ja se pelasti heidät kostavalta miekalta, joka kulki läpi Egyptin maan ja Israelin lapset pääsivät tunnettujen seikkailuiden jälkeen pitkälle vaellukselleen Siinain hiekkaisen vuorimaan kautta Jordanin rannoille - paitsi itse Mooses. Luvattu Maa jäi hänelle haaveeksi.

Tuota muistopäivää kokoontuivat juutalaiset paljon myöhemmin viettämään pyhään kaupunkiinsa Jerusalemiin keisari Tiberiuksen hallitessa maailmaa ja Pontius Pilatuksen ollessa Juudean maaherrana. Tänä pääsiäisenä eli pashen (=ohikulku) päivänä he olivat joukkohysterian vallassa. He olivat antaneet vangita miehen, joka oli vaarallinen kiihottaja. Tuo mies ei kumartanut vakiintuneita arvoja, ei rahaa eikä arvonimiä. Hän seurusteli köyhien kanssa, armahti syntistä naista ja häiritsi rahanvaihtajien tuottoisaa ammattia. Ennen muuta hän väitti olevansa juutalaisten kuningas: Siis kapinallinen, vallankumouksellinen, yhteiskunnan vihollinen.

Vastaus maaherran asiallisen viileään kysymykseen oli näin valmis, sillä mielet olivat täynnä kiihkoa, nykyaika puhuu joukkohysteriasta. Tämä hysteerinen joukko huusi vastauksenaan maaherralle: **RISTIINNAULITSE!** Ja roomalaiset sotilaat tekivät sen, mikä heidän tuli tehdä.

Kolmantena päivänä tuosta maailma muuttui, ihmiselle annettiin toivo. Mikään ei enää ollut kuin ennen.

Päivän koitteessa tulivat naiset Magdalan Maria ja se toinen Maria katsomaan hautaa. Mutta Herra ei ollut siellä. Heille kerrottiin, että Jeesus Nasaretilainen, Marian ja Josefin poika, Jumalan poika oli noussut kuolleista. Ja he uskoivat. Miehet kuten Pietari ja kumppanit tarvitsivat enemmän näyttöä uskoakseen, mutta lopulta jopa Jeesuksen seuraajien vainoaja fariseus Paavali uskoi. Ja hänen ohjaaminaan tuhannet ja taas tuhannet ja miljoonat muut.

Kevätpäivän tasausta seuraavan ensimmäisen täydenkuun jälkeisenä ensimmäisenä sunnuntaina me kristityt vietämme Herramme Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen päivää eli pääsiäistä. Päivän tarkka määrittäminen edellyttää siis tähtitieteellisiä tietoja ja taitoja. Pääsiäisen ajankohta on sanottu Raamatussa selvästi, erehtymisen vaaraa ei ole. Niinpä pääsiäistä onkin pidetty kiintopisteenä määritettäessä muiden kirkollisten juhlien ajankohtaa ja kalenteria kehitettäessä yleensäkin. Meille suomalaisille Helsingin yliopiston tähtitieteen laitos hoitaa pääsiäisen ajankohdan määrittäksen. Kyseessä on tähtitieteellinen tehtävä. Suomenkielistä almanakkaa on julkaistu vuodesta 1705 alkaen.

Ken on seurannut tähtien kiertoa Siinain vuorilla ymmärtää, että tähdistöjen tuntemus on ollut välttämätön taito Israelin kansan vuosikymmenten mittaisella vaelluksella. Samat tähdet ohjaavat vaeltajaa myös Juudean jylhillä vuorilla, Samarian kukkuloilla tai Galilean lehdissä. Jerusalemin temppelivuorella ja Vanhan Kaupungin kansaa pursuavilla kujilla voi hyvin vieläkin kokea hysteerisen huudon: Ristiinnaulitse! Herramme Kristuksen (kreik. Hristos=voideltu) kärsimystä edes hivenen seurailakseen kristityt paastoavat ennen pääsiäistä 40 vuorokautta. Pääsiäisyönä puolenyön aikaan paasto päättyy. Kristus on noussut kuolleista.

Pieni välähdys pääsiäisyöstä Uuden Valamon luostarissa kuvatkoon hartainta ortodoksista pääsiäistä.

Suuren paaston alku on samalla pääsiäisen odotuksen alku. Onhan pääsiäinen kristikunnan ehdottomasti suurin juhla, sillä vain lupaus ylösnousemuksesta tekee uskonnosta mielekkään.

Paaston aloittaa lihasta luopuminen tammikuun lopulla (25-28.1). Sitten luovutaan maitoruuista ja sitä myötä vain vähäiset kasvikset jäävät jäljelle. Pitkään perjantaihin mennessä on uskova ja etenkin munkki valmiiksi paastonnut. Hänessä elää vain henki.

Pitkäperjantai on Kristuksen kärsimyksen muistopäivä. Sitä ovat edeltäneet piinaviikon päivät. Kaikkina päivinä on jumalan- palvelusta 5-6 tuntia. Munkkeja ei juuri luostarin raitilla näy.

Pääsiäisyön palvelusta edeltää suuren lauantain vigilia, joka alkaa klo 20. Raamattua luetaan ja kanoneja lauletaan. Ilmassa on odotuksen henki. Ja sitten se alkaa, siis pääsiäisyön messu täydellä voimallaan. Papisto on sankka ja kuoro äänivoimainen. Kuoroa on saatettu voimistaa mahtavilla äänillä. Joskus koko pelin muuttaa paikalle työntynyt Televisio, mutta ei sentään joka vuosi.

Kun pääsiäismessu on aikansa kestänyt, evekeliumeja on luettu ja tunnelma on saavuttanut huippunsa, kajahtaa alttarista:

KRISTUS NOUSI KUOLLEISTA

ja seurakunta vastaa

TOTISESTI NOUSI

Sama toistuu venäjäksi, kreikaksi ja jopa 20:lla kielellä. Kirkkokansan joukosta erottuvat selvästi munkkien bassot: TOTISESTI NOUSI!

Kirkonkellot soittavat riemusäveltä, sillä Kristus on noussut kuolleista ja valmistanut meille tien ajattomuuteen. Nyt kaikki riippuu vain meistä itsestämme.

Aamuyön tunteina kirkkokansa ja papisto ja munkkiveljestö syö pääsiäisaterian. Paasto on siis ohi. Tarjolla on vadeittaan kananmunia, jotka on värjätty punaisiksi. Näitähän tarjosi Magdalan Maria Herralle. On pashaa Egyptistä lähdön muistoksi, on kulitsaa happamattoman leivän muistoksi, on keittoa, on paljon muutakin. Kansa riemuitsee, mutta lopulta uupumus voittaa ja uni on syvää, onhan saatu jälleen todistaa ylösnousemuksen riemua. Omatuntokin on puhdas.

Ortodoksiseen pääsiäisyön palvelukseen kuuluu tietenkin ristisaatto, joka useimmiten kiertää kirkon. Kreikan pääkaupungissa Ateenassa tuohon saattoon osallistuu myös maan hallitus ja korkein sotilasjohto. Onhan Kreikan kansasta 97% ortodoksisen kirkon jäseniä.

Protestanteille pääsiäisen kirkollinen juhla noudattaa samoja periaatteita. Kristuksen ylösnousemus ja ylösnousemuksen toivo meille kaikille, on syvin sisältö niin virsissä kuin saarnoissakin. Kirkko on koristeltu riemulisin värein ja tunnuksin. Ja pääsiäisen odotus ei voi mennä ohi ilman Matteus-passiota kirkkokonsertissa tai tiedotusvälineestä, miksei nauhaltakin seurattuna. Jeesus Nasaretilaisen oikeudenkäynti, tuomio ja kärsimys sekä ylösnousemus ovat inspiroineet taiteilijoita, säveltäjiä, runoilijoita ja myös teatteritaidetta kohta kahden vuosituhannen ajan. Kirkollinen elämä ja eri taiteenlajit kohtaavat tässä toisensa. Ylösnousemuksen sanomaa voidaan siis julistaa monella tapaa. Kärsimysnäytelmät ovat itse asiassa varsin hartaita jumalanpalveluksia.

Pääsiäisaterialla tarjotaan tietenkin munia, joiden värittämisen suorittavat lapset keskenään kilpaillen. Joskus munat istutetaan ns. makaronipesiin valmiiksi kuorittuina. Mämmiä ei unohdeta ja usein tarjotaan pääsiäislammastakin. Uusi aika on tuonut pääsiäisaterialle myös appelsiinit ja greipit, siis itse asiassa Pyhän Maan hedelmät.

Kevätpäivän tasauksesta alkaa valon voitto. Päivät pitenevät ja yöt lyhenevät. Vaikka tähdet vaalenevat ja lopulta sammuvat, julistaa luonto valon voittoa pimeydestä, hyvän voittoa pahasta, elämän voittoa kuolemasta, sillä

KRISTUS NOUSI KUOLLEISTA - TOTISESTI NOUSI

.....
Teksti: Anja ja Rauno Hämäläinen, Kuvat:toimitus

IN MEMORIAM

Pentti Eronen, sotaveteraani

Savonlinnan Ahvensalmen eräs keskeisistä kyläläisistä on siirtynyt ajasta ikuisuuteen juuri, kun elämänhalu tuntui jatkuvan ja hakeutuminen sydänvaivojen korjaamiseen oli meneillään.

Verkot oli korjattu seuraavaa kautta varten. Pentti eli yli 75 vuotta ja juhlatkin saatiin kokea.

Oikea perussuomalainen mies. Kotikylän kanssa eläminen, samalla monipuolinen työrupeama maailmalla. Metsätöitä siellä ja täällä; Ruotsissa hankkimassa merkittävää työkokemusta ja arvostuksen rehellenä suomalaisena. Pien-tilan pitäjänä, matkatöissä Val-

tion Rautateiden sähköistämisessä.

Pitkä rintamakokemus ja isänmaan pelastamisen halu ja taito olivat peruslähtökoh-
tia.

Kotipaikka "Uitto" eräällä kauneimmista Haukiveden niemistä. Kalastaminen oli Penttille tärkeä, koko iän kestänyt harrastus, joka välillä tuntui muuttuvan ammattilaisuudeksi.

Kanssaeläminen kunnon sotaveteraanin, toimeksipanevan miehen ja ihmisenä olemisesta nauttineen naapurin kanssa antaa aiheen kiitollisuuteen hyvästä elämästä.

Veli-Tuomas Sallinen

Rakkaamme

Eeva Maria Herranen

o.s. Rautiainen

s. 8.1.1915 Heinävedellä

k. 6.3.2001 Savonlinnassa

Rakasta äitiä, mummia ja isomummia kaivaten

Raimo perh.

Oke perh.

Pertti perh.

Siskot ja veljet perh.

Muut sukulaiset ja ystävät

*Oli sulla sydän niin lämmin ja hellä,
oli siellä paikka meillä jokaisella,
mitään et pyytänyt, kaikkiesi annoit,
meidä aina muistit ja huolta kannoit.*

Ystävällisenä kutsuna ilmoitamme, että siunaus toimitetaan
lauantaina 31.3.2001 kello 12.00 Ahvensalmen siunauskappelissa,
minkä jälkeen muistotilaisuus Oravin rukoushuoneella.

Eevan muistolle 6.3.2001

"On ihanata ylistää,
sinua Jumalamme
ja laulain kiittää armoas,
hyvyyttä kohtahamme."
"Sä kuljit aina kanssamme
veit taisteluissa voitolle
ja olit auttajamme" (vk 342:1)

Tyynen rauhaisan luonteen Eeva omisti
Se syntymälahjaksi oli hälle annettu.

Koti Oravin virran rannalla
paikka kaunis ja rakkain päällä maan
siinä kolme poikaansa kasvatti
Eero-leivän perheelle toimitti.

Oli puutarha omenapuineen, pensaineen,
kasvima perunapeltolineen,
oli karjaakin miehuusvuosina,
kaikki Eevan hoitoa odottivat,
oli kukkia sisällä ja ulkona
nekin vaativat oman osansa.

Kirkkokuorossa hän lauloi mielellään
vastapainoksi arkisen aherruksen
myöskin leikekirjaa kokoili
ja muistiinpanoja kirjoitti.

Muistan omasta lapsuuden ajasta,
kun Eeva meitä pienempiä hoivaili
ei kovaa sanaa hän sanonut,
vaikka siihen aihetta olisi ollutkin.
kahdesti Eeva minut pelasti:
kerran tulesta, ja toisen vedestä.

Pitkän elämäntaipaleen hän kulkea sai
eikä koskaan hän valittanut kohtaloaan
kaiken tyynesti elämässä kohtasi
- tulipa myrskyä, ukkosta, sadetta
tai kauniita seestepäiviä,
joita ihminen kohtaa matkallaan.

Nyt Eeva on poissa!

- Muistot jäljellä vain
Ne tahdomme kauniisti tallentaa,
kiitos, sisko, matkakumppanimme
me siunaamme sinun muistosi.

Uskossa uuteen elämään
Jeesuksen tullessa noutamaan
saamme jälleen toisemme tavata.

- Kerttu -

Oravin Nuorisoseura ry

Nuorisoseuran talon remontissa tarvitaan tavaraa

Onko sinulla nurkissa tai muuten tiedossasi hyväkuntoista tavaraa, josta voisi olla hyötyä nuorisoseuran talon remontissa. Nuorisoseura joko pyytää lahjoitusta tai ostaisi halvalla.

Seuraavia tavaroita ainakin tarvitaan:

- Pesupöydän kansi	1 kpl
- Pesupöydän runko	1 kpl
- Vesipumppu kalvosäiliöllä	1 kpl
- Lämminvesivaraaja 30 l, seinämalli	1 kpl
- Jätevesisäiliö 3 m ³	1 kpl + painot
- Upolet vesijohtoputkia	
- Sähköpattereita 300-500 W	2 kpl
- Kellaripatteri kellariin	1 kpl
- Styrox eristettä vesijohtoon	
- Pohjaventtiili kaivoon	1 kpl

Nuorisoseura on sijoitettava yhteensä 51.500 markan taloremonttiin omarahoitusosuutta vähintään 22.500 markkaa. Lahjoituksina tai alle käypään hintaan saatavat tarvikkeet ovat tärkeä osa tätä omarahoitusosuutta.

Jos Sinulla herää ajatuksia, niin ota yhteyttä Kyläkauppaan!

Seurojen talo ennen remonttia...

...ja remontin jälkeen

Vielä kun saisimme kauniikirjavia rättimattoja, pöytäliinoja ja verhot!

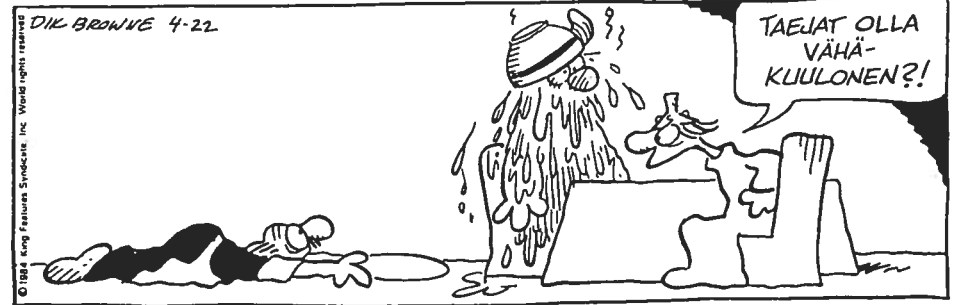
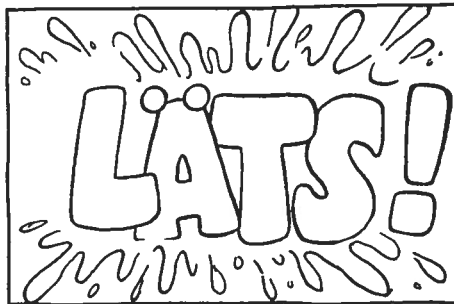
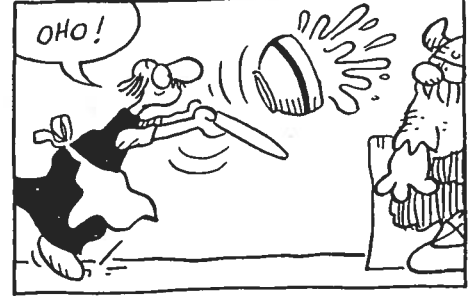

Makasiini-Ravintola uudistuu

Satunnainenkin kyläkaupassa kävijä on huomannut, että makasiinilla on myllerrys meneillään. Huhut kertovat, että **Kokki-Jussin** kyökki on kesää varten remontissa, ja että koko huushollin sisustus on menossa uusiksi. Paitsi että kalut ja kalusteet uusitaan, myös uusiutuva ruokalista - Makasiini-Menu - yllättää kesäkävijän laadullaan ja monipuolisuudellaan. Listalta löytyy niin **Willisikaa** kuin **Riimistrutsiakin**!

Maltamme tuskin odottaa, että pääsemme maistelevaan!

Jurolan koulun kosteusvauriot korjattiin

Jurolan koululla jo vuosia löyhkänneestä hajusta päästiin viimein eroon. Terveysviranomaiset kävivät mittaamassa homearvoja koululla joulun tienoolla. Onneksemme homesieniä ei löytynyt terveydellisesti vaarallista määrää. Koulurakennuksen kosteusvauriot olivat kuitenkin ilmeiset ja kiistämättömät. Vanhempien, opettajien ja kaupungin virkamiehien yhteispalaverissa päästiin yhteisymmärrykseen remontin välttämättömyydestä. Vanhemmat vaativat remontin aloittamista välittömästi, ja kaupungin tekninen virasto suostui vaatimukseen.

Kaupungin tekninen virasto sekä sivistystoimi toimivat tällä kertaa kiitettävän ripeästi ja mallikkaasti. Remontti aloitettiin heti tammikuussa, ja jo maaliskuun puolella päästiin takaisin koululle. Lattiat avattiin, viemärointiä ja lattian eristyksiä uusittiin. Kostuneet sahanpurut poistettiin ja sillanalukset kuivatettiin puhaltimilla.

Koululaiset saivat evakkopaikan Varparannan Willanutusta. Kaiken kaikkiaan muutto sekä remontti sujuivat suuremmista ongelmista. Vanhempien osuus muuttohommassa oli tietenkin vähäinen; opettajat ja Laila sekä Suh joutuivat varmasti venymään niin työtehtävien kuin työtuntien suhteen. Kiitos heille pitkästä pinnasta ja uhrautumisesta!

Nyt hajuhaitta on koululta poissa. Toivottavasti pikaremontti on huolellisesti suoritettu, ja ongelmat siltä osin voitettu lopullisesti. Koululla on vielä rakenteellisia puutteita: ilmastointi on aivan alkeellinen. Ilmastointiremontti on kaupungin työlliställä, mutta sen toteuttaminen riippuu tietenkin siitä mistä roikkuu: rahasta. (R.H)

Willanutussa 19.1 - 15.3.2001

Ensin tuli tieto, että joudumme evakkoon. Muuttoon tuli avuksi vanhempia. Marjo-ope toi traktorin pulpettien kuljetusta varten. Kun eka koulupäivä alkoi, oli ensin totuttava todella suureen luokkaan. Vähän ajan kuluttua tuli lentopallo-opettaja opettamaan lentopalloa. Siihen ei olisi ollut mahdollisuutta Jurolassa. Ruokala oli hyvä. Nenän niisto aika vaivalloista. Toiselle puolelle taloa käveltiin hakemaan paperia. Meidät haastettiin hiihtämään enemmän kuin Timo Reinikainen. Voitimme! Timo hiihti vähän yli 70 pistettä. Saimme limpparit urakoinnista. Eniten hiihti Linda. 150 pistettä! Ylikin, en muista kunnolla. Siellä oli kumminkin mukavaa liu' uimme ramppia pitkin.

Muutto takaisin. Kantaa pulpeteita piti taas, laatikoita ja muuta. Teimme sinne lumiukkoja, hiihtiä, nalleja ja oli siellä vedenhenkikin. Siellä oli mukavaa. Mutta ollaan taas Jurolassa!

Kirjoittanut Anna K. 4. lk.

Juvolan koulun "evakkolapset" innostettiin kansanhiihtoon hauskalla tavalla **Limpparista vetoa!**

Timo Reinikaista ja Juha "Julle" Nokelaista hymyilyttää Juvolan koulun "evakkolapsien" kiertäessä tämän hetken koulurakennustaan VillaNuttua hiihtämällä kierros toisensa jälkeen. Kaksikko ei uskaltanut edes kuvitella tämänkaltaista innostumista hiihtämiseen. Nyt jokainen käyttää välituntinsa latujen sahaamiseen ja ammatillisen tyydytyksen lisäksi Timo Reinikainen saa ilmeisesti nauttia helmikuun lopussa myös taloudellisista rangaistuksista. Timo nimittäin meni lyömään vetoa kaikkien Juvolan koulun lasten kanssa hiihtämisen määrästä. Tällä hetkellä näyttää vahvasti siltä, että himohiihtäjänä tunnettu Timo joutuu kustantamaan kaikille limpparipullot hiihtolomalle lähettäessä!

Haaste otettiin heti vastaan

– Siltä tässä alkaa näyttämään, että joudun kaikille todellakin limpparit tarjoamaan. Minulla taitaa olla tällä hetkellä kasassa 13 pistettä, kun lapset kehuskelevat parhaillaan jo yli 30 pisteen saaliilla, Savonlinnan Seudun Liikunnan toiminnanjohtaja Timo Reinikainen nauraa.

Vähän Reinikainen on toki lapsille antanut tasoitustakin. Oma viiden kilometrin lenkkiä vastaa pienempien 300 metrin kierros, 3.-4. luokkalaisten 400 metrin kierros ja isoimpien noin 600 metrin kierros. Viime talvena 5000 kilometrin verran latuja hinkannut Timo onkin siis todella kovan paikan edessä.

– Tässä täytyy ryhtyä ammattilaiseksi loppukuusta, Timo nauraa koululaisille.

Haastaja nauraa nähneensä heti haasteen ilmalle heitettyään sen vastaanotetuksi.

– Kyllähän tässä joutuu laittamaan itsensä peliin, mutta mikäs on laittaessa hyvän asian puolesta. Kiva kimmokehan tässä tuli itsellekin, Timo nauraa tyytyväisenä.

Koulujenvälinen kisallu voisi onnistua

Reinikainen ja Itä-Savon Nuorisotoimen tuen puuhamies Julle Nokelainen kertoivat idean syntyneen pikku päähäilyksen jälkeen.

– Mietiskeltiin, että minkälaisia virikkeitä me lapsille kehiteltäisiin. Kansanhiihto perinne on unohtunut lähes kokonaan ja kun lapset innostuivat asiasta valtavasti, niin kivaltahan tämä tuntuu ja näyttää, Nokelainen hymyilee.

Nyt mietitäänkin idean jalostamista myös muille kouluille. Keskinäiset kisailut koulujen välillä voisivat olla menneisyyden lisäksi myös tulevaisuutta.

Ei alkaa koulukiusaamiseen

VillaNuttussa suksetmatkaan eivät ole joutuneet kärsimään. Suksettomille oppilaille on järjestetty NuTu:n toimesta hiihtovälineet ja näin he ovat pelissä mukana muiden tavoin.

– Ei tuossa ainakaan jää koulukiusaamiselle ja muille ikäville kolttosille aikaa, kun hiihtävät kaikki välitunnit, kaksikko nauruskelee ikkunasta hiihtäjiä katsolessaan.

Marjo Välimäki katsoo opettajien puolelta hiihtokampanjaa todella onnistuneena tempauksena.

– Kyllä lapsilla on tunneilta to-

Joona Kosonen, Elli Ojasalo sekä Linda Laitinen ovat innokkaita hiihtäjiä. Keskiviikkona latujen ollessa tukossa kolmikko kiersi muiden koululaisten tapaan ympäri VillaNuttua.

della kova hinku päästä välitunneille. Kyllä he minusta ovat iloisempia ja virkeämpiä kuin ennen. Vaikka näin pienessä koulussa joutuu pakostikin toimimaan paljon yhdessä, niin näen tämän yhdistäneen vielä paremmin. Kaikki ovat touhussa mukana. Olen erittäin tyytyväinen, Välimäki hehkuttaa.

Huonoja puolia ei opettajan silmään ole sattunut, mitä nyt kuolon kanssa on joskus ongelmia, kun kellonsoitto ei tahdo ihan heti tarttua korvaan.

– Liikunta saa veren kiertämään ja oppi menee varmasti paremmin perille.

Limpparivedon lisäksi hiihtäjät kilpailevat myös keskenään. WillaNutun Prisma-hiihdon kolme parasta palkitaan ruhtinaallisesti ja kaikki muutkin pääsevät uimahalli PikkuSaimaaseen pulikoimaan. Lisäksi eniten kierroksia kerännyt luokka saa palkinnoksi elämyksellisen seikkailupäivän WillaNuttuun toukokuussa.

Pakkasellakin mennään

Linda Laitisen posket punottavat kuin satukirjassa, vaikka keli ulkona lähentelee plusasteita.

– Kaikki välitunnit käyn hiihtämässä. Ihan joka kerta, Linda vakuuttaa innostuneena.

Kaverit ympärillä myöntävät myös innostuneensa hiihtämisen, mutta ihan jokaista välituntia he eivät hiihtämiseen kuitenkaan Lindan tavoin käytä.

– Kyllä nää ladut on ihan hyvät, vaikka onkin tasaset. Samanlaiset meillä oli Juvolassakin koululla, Elli Ojasalo vakuuttaa.

Kovakaan pakkahan ei saanut lapsia pysymään välitunneilla sisätiloissa.

– Välillä hiihettiin ja välillä ei, lapset muistelivat viime viikon pakkasia. Opettajalla oli hiukkasen erilainen kuva.

– Jos sanoin, että tänään ei hiihdetä, niin kohta ne kuitenkin kinusivat varustemökin avaamis-

ta, Välimäki nauraa.

MILJOONA KILOMETRIÄ LIIKUNTAA !

Maa-ja kotitalousseuroilla on alkanut 1.2.2001 valtakunnallinen liikuntakampanja, jonka tarkoituksena on innostaa ja saada maaseudun ihmiset liikkumaan ja siten huolehtimaan kunnostaan ja terveydestään. Tavoitteena on hyvän kunnon, terveyden edistämisen, ylipainon välttämisen, mielen virkeyden, sosiaalisen kanssakäymisen ja yhdessä olemisen lisäksi saada liikuntapäiväkirjoihin miljoona kilometriä erilaista liikuntaa. Liikunta voi olla mitä tahansa, mitä voidaan mitata kilometreinä; esim. kävely, hiihto, juoksu, uinti ja pyöräily. Tärkeintä on, että jokainen liikkuu omien voimien ja itselle sopivan liikuntamuodon mukaan. Eli liikunnan tuomasta hyvästä olostä täytyy voida nauttia.

Kampanja-aika on 1.2-31.10.2001. Väli raporttia kerätään kesäkuussa Impin ilta-ajojen yhteydessä, jolloin todetaan kuinka kaukana tavoitteesta ollaan tai kenties jo tavoitteessa? Lokakuussa kerätään lopullinen kilometrimäärä ja tiedot, jotka toimitetaan piirikeskukselle. Seurakohtainen palkitseminen tapahtuu kampanjan lopussa ja maakunnallinen tiedotus ja palkitseminen edustajakokouksen yhteydessä. Ahvensalmen ja Juvolan maa-ja kotitalousseurat lähtivät innokkaina ja runsaslukuisina kampanjaan mukaan. Pieni leikkimielinen kilpailuhenki kyläkesken olisi varmasti ihan ok.

Omien havaintojeni mukaan ainakin Juvola-Haukiniemi linjalla liikuntainnostus on ollut kiitettävää. Uskon, että samanlaista innostusta on kylällä kuin kylällä eli ihmiset ovat alkaneet välittää omasta hyvinvoinnistaan ja lähteneet liikuttamaan itseään. Itselle sopivan liikuntamuodon löytäminen on melkoinen aarre, sillä onhan sillä kaikella tavalla ennaltaehkäisevä vaikutus. Ahkerimmat ovat heti aamutoimien jälkeen ampaissseet suksineen ladulle. Ladulla on tavattu tuttuja ja vaihdettu kuulumisia ja kuultu mehuikkaimmat juorut nauttien pirteästä kevätauringosta. Hiihtolenkin kulkiessa läheltä ahkeria kutojia onpa käyty leikkaamassa naapurille talkoilla matonkuteitakin. Räntä- ja vesi sade ei ole ollut esteenä näille liikuntakärpäsen pureille, pirteille ja itsestään huolta pitävillä mualaisille. Hiihtokauden loputtua he siirtyvät arvatenkin sauvakävelyyn ja pyöräilyyn. HIENOA!

Hiihdon rinnalla naisten jumppa kerran viikossa Ahvensalmen ja Juvolan kouluilla on kerännyt yhteen suuren joukon kylä naisia. Osa naisista on käynyt vesijumpassa kaupungissa asti. Miespuoliset ovat käyneet ahkerasti kaukalopallossa ja sählyssä. Milloinhan miehet innostuvat jumpasta? Tanhuvaaran retkellä osa miehistä kuului sanovan, "että ei tämä jumppa hassumpaa olisi". Tuumasta toimeen miehet!!

Liikunnallista kevään jatkoa ja aurinkoa sydämiin! t. Kirsi O.

Maaseudun naiset tähtäävät miljoonaan kilometriin kuntoilua

torstaina pamahti maaseudun naisten valtakunnallisen kunto-
kampanjan lähtölaukaus eri puo-
illa Suomea.

Maa- ja kotitalousnaisten Mil-
joona kilometriä liikuntaa -kam-
panjan tavoitteena on innostaa ja
annustaa maaseudun naisia
tarrastamaan liikuntaa ja siten
nuolehtimaan omasta kunnos-
aan ja terveydestään.

Liikunnan lajeiksi sopivat
kaikki, joissa matkaa voi mitata,
iikkua voi vaikka hiihtäen, kä-
vellen, juosten tai vaikka uiden.
Kampanjaa varten on tehty oma
liikuntapäiväkirja, johon merki-
ään päivittäin liikutut kilometrit
oko kampanja ajalta.

Vaikka omassa lajissa ei kerry
kilometrejä, voi silti olla kam-

panjassa mukana. Päiväkirjaan
voi merkitä rastin ruutuun aina,
kun on tullut liikutuksi yhtäjak-
soisesti vähintään puoli tuntia.

Kampanja-aika on helmikuun
alusta lokakuun loppuun, jolloin
kootaan tiedot liikutuista kilo-
metreistä. Mukaan voi tulla pit-
kin vuotta.

Kampanjan toteuttavat maa-
ja kotitalousnaisten paikalliset
yhdistykset. Helmikuun ensim-
mäisellä viikolla kampanjan
avajaistapahtumia järjestetään
eri puolilla Suomea.

Huhtikuun lopulla lähtee
kampanjaviesti liikkeelle Joroi-
sista. Viesti kiertää ympäri maa-
ta ja saapuu elokuun alussa
Pohjois-Savon maatalousnäyte-
lyyn.

*Kaikki mukaan
liikkumaan!
Liikuntapäiväkirjoja
saat Ahrensalmella,
Sallisen Leilalta.*

*SOITTELE -
puh. 445120
TOIMITAN!
↓*

LIIKUNTAPÄIVÄKIRJA

**Miljoona kilometriä
liikuntaa**
**- Kuntoa, terveyttä,
hyvää mieltä!**

*Liikunta -
terveisin!
Leila*

...JA TUHAT KILOMETRIÄ TAKANA!

Nimittäin **Jokisen Pepellä**, joka on kuluneen talven aikana sivakoinut ahkerasti omalla radallaan, osallistunut 90 km:n Pirkan-hiihtoon ja käynyt täydentämässä hiihtokalenteria myös Levitunturin maisemissa. Toimitus nostaa hattua kunnon kuntourheilijalle!

Hiihtodiplomin verran on suksinut myös poikaporukka **Mikko Pykäläinen**-Lauri Malinen-Jani Rutanen. Poikain koitos ei ollut mikään sunnuntaihiihto; nuoret miehet vaelsivat hikilaudoilla Lappeenrannasta Savonlinnaan. **Kolmen päivän** aikana. taivalta kertyi **140 kilometriä** ja matkan varrelle mahtui monenlaista siätä ja ilemoo sekä keliä ja koettelemuksia.

"Siinä lieto Lemminkäinen ajan kaiken annitoinna
hiihti soita, hiihti maita, hiihti korpia kovia,
Jumalan sysimäkiä, Hien hiilikankahia.

Hiihti päivän, hiihti toisen. Jo päivänä kolmantena
meni suurelle mäelle, nousi suurelle kivelle,
loi silmänsä luotehesen, poikki soien pohjosehen:
Tapion talot näkyivät, ukset kulta kuumottivat
poikki suosta, pohjosesta, alta vaaran, varvikosta."

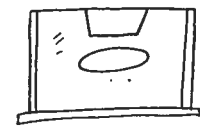

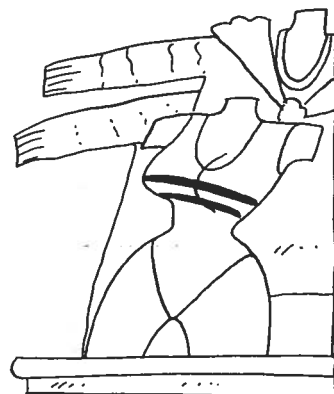
Kanavan Varrelta 1/2001

Maisa & Kaarina

S A R I L U H T A N E N / T I I N A P A J U

Mun pitäisi saada uudet kuntosali-releet.

Hyvät tossut...

...trendikkäät trikoot...

Pari kivaa huivia...

...sukat...

Toppeja, jotka sekä peittää...

...että paljastaa...

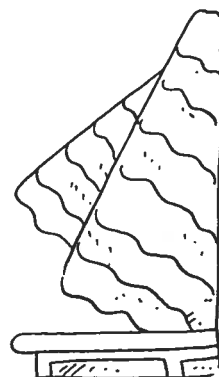

Jokohan tässä alkaisi olla kaikki?

Kun vielä näkisi sen päivän...

...että sinä poltat salilla yhtä paljon kaloreita kuin vaate-ostoksilla!

Kiitokset Katille kevään jumppatunneista!

Norppasoutu uudelle reitille

Kolmessa päivässä Kerimäeltä Punkaharjun kautta Savonlinnaan

Aini Rössli

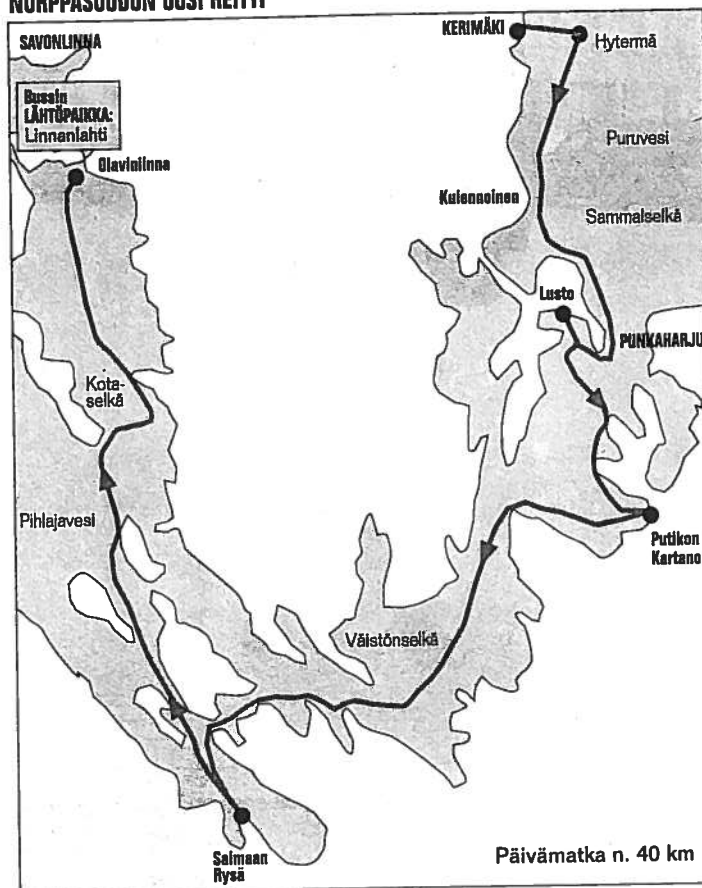
Kirkkoveneiden retkisoutu Norppasoutu kuuluu Savonlinnan tunnetuimpien kesätahtumien sarjaan. Ensi kesänä norppasoutua viedään jo 12 kerran, tällä kertaa uudella reitillä Kerimäki–Punkaharju–Savonlinna.

– Haluamme näyttää soutajille nyt Puruveden lisäksi etelänpuoleista Pihlajavettä ja uusia kohteita siellä. Edellistä reittiä kiersimme viisi kertaa peräkkäin, joten uudistus on nyt paikallaan, sanovat Norppasoudun puheenjohtaja **Jouko Kovanen** ja sihteeri **Tuula Mähönen**.

Norppasoutu uudistuu myös kestoltaan, viisipäiväisestä soudusta siirrytään nyt kolmipäiväiseen tapahtumaan. Näin yhä useammilla on mahdollisuus viettää ikään kuin pidennetty viikonloppu vesillä. Toki entiseen tapaan norppasoutuun voi osallistua vaikka päiväselältä. Bussi vie päiväseläjä aamuisin rannalle ja tuo illalla takaisin kaupunkiin. Kokoonntumapaikka on Kyrönniemen Linnanlahti.

– Toivottavasti mahdollisimman monet soutajat jäävät nauttimaan kesäilloista rannoillekin. Siellä voi kokea aitoa leirielämää, järjestäjät sanovat.

NORPPASOUDUN UUSI REITTI

Ensi kesänä Norppasoutu lähtee Kerimäeltä.

Selkailu alkaa Puruvedeltä

Norppasoutuun lähdetään perjantaiamuna 29.6. Kerimäen Kirkkorannasta. Soudun suojelija on Kerimäen kunnanjohtaja Olavi Grönholm.

Ensimmäinen päivä soudellaan kirkkaalla Puruvedellä, reitti vie Hytermän kautta Putikkoon. Matkan varrella nähtävyyksiä ovat hotelli Herttuan sotahistoriallinen näyttely, Hytermän luonnonsuojelu- ja museosaari, Lusto sekä Putikon kartanomiljöön taidenäyttelyineen. Putikon kartanon tienoilla vietetään ensimmäinen yö.

Lauantaina soutajat ovat Pihlajavedellä. Väistönselän jälkeen

löytyy yöetappi Särkilahden Pionjärveltä Saimaan Rysästä. Sunnuntaina kirkkoveneet soudetaan Pihlajaveden yli Savonlinnaan.

Noin 40 kilometrin päivämatkat taittavat hanurin soidessa ja suojaisissa poukamissa tankkaus- ja uimataukoja pidellen. Rannoilla on iltaisin soittoa, laulua, tanssiakin ja tietysti makkarapaistoa, suviretkellä kun ollaan.

Järjestäjät kuljettavat yöpymispaikkoihin teltat, makuupussit ja muut soutajien tarvikkeet. Koko kolmipäiväisen retken hinta on 500 markkaa ja venepaikasta peritään lisäksi 150 markkaa. Täyden huollon lisäksi soutajat saa-

vat uuden soutupaidan, tosin paita edellyttää sitä, että on maksanut osanottomaksun kesäkuun ensimmäiseen päivään mennessä.

Kymmenen venettä mahtuu mukaan

Juhannuksen jälkeinen viikonloppu on tarjonnut aina hyviä säitä norppasoudulle. Aurinko on hymyillyt, tuulet ja tyvenet vuorotelleet. Sateista ei ole ollut haittaa. Järjestäjät toivovat soutajien varustautuvan kuitenkin niin sateeseen kuin helteeseenkin, onhan kysymyksessä ulkoilmatahtuma.

Norppasoudussa venekuntien määrä on vaihdellut kymmenestä neljään. Kymmenen on katto, sen enempää ei mielellään mukaan oteta. Viime kesänä koko viisipäiväisen reitin kiersi neljä venekuntaa.

Päiväretket ovat olleet norppasoudun suosittu erikoisuus, joka sopiikin hyvin muunmuassa yritysten tyky-toimintaan, Tuula Mähönen sanoo.

– Savonlinnan keskussairaala on näyttänyt hyvin esimerkkiä siinä, kuinka kirkkovene täytetään joka aamu uusilla soutajilla ja näin mahdollisimman monet työntekijät pääsevät nauttimaan reippaasta kuntoliikuntapäivästä vesillä.

Lähde: Itä-Savo 27.3.2001

Norppasoutu internetissä:
www.etela-savo.com/norppasoutu.

Soudellen Suomen suvessa, Joutenveden maisemissa

Retkisoututapahtuma lauantaina 9. kesäkuuta 2001

Lähtö **klo 11** Makasiinin rannasta
Soutureitti: Joutenveden alueella
Soutumatka: n. 30 km
Osallistumismaksu: 100 mk/hlö
(sisältää muonituksen, opastuksen, soutusaunan)

Mukaan voi tulla kirkkoveneellä tai pienemmällä paatilla

Tiedustelut ja ilmoittautumiset: Puh. 040 - 831 86 57,
015 - 647 143

Suomi Meloo Oraviin

Suomi Meloo -tapahtuman yhtenä huolto- ja vaihtopaikkana on tänä vuonna Oravi

Melojat rantautuvat Oraviin
tiistaina 12. kesäkuuta n. klo 12,
huoltojoukot jo aikaisemmin. Mukana on satoja melojia,
joten väkeä on kuin Vilkkilässä kissoja...

Yhteistyössä ja talkoovoimin
haluamme ottaa melojat vastaan ja tarjota
parasta mahdollista palvelua oravin kylällä
Tervetuloa tapahtumapaikalle!

Oravilaisten hiuspulmiin ratkaisu

Parturi-kampaamo käy kahdesti kuukaudessa

Ritva Niiranen

Uusin piristysruiske Oravin elpyvään palvelutarjontaan tulee parturi-kampaamoalalta. Monen asukkaan toive saada hiukset ja parrat kuntoon omalla kylällä toteutuu, kun Savonlinnan ammatti-instituutin aikuisopiskelija, kampaajaoppilas **Tarja Makkonen** tuo salongin kahdesti kuukaudessa entiseen kotikyläänsä.

Opetuksettomat koulupäivät eli etäopiskelupäivät suovat hänelle tähän oivan mahdollisuuden.

Suuria investointejakaan ei palvelumuotoon ainakaan tässä vaiheessa vaadi, sillä tilat järjestettiin kyläkaupan alakerrassa sijaitsevalta Krouvasta, joka on päiväsaikaan vapaana. Tarvittava rekvisiitta pesu- ja kuivausvälineiden ja kuivauslaitteiden kulkee kätevästi autossa.

Plenessäkin kylässä tarvitaan palveluja

– Haluaisin, että pienissäkin kylissä vastataan palvelujen tarpeeseen, erityisesti ikäihmisten kohdalla. Siksi tulin tilannetta kuulemalla tänne Oraviin, kotikonnuilleni.

– Keski-ikäisilläkin kampaamoita on jo tuhkatieheän. Sisarellanikin on kampaamoliike Pääskylahdessa. Minun tarkoitukseni taas on olla mahdollisimman joustava, mennä tarvittaessa ihmisten luo vaikka Ahvensalmen perimmäiseen pohjukkaan permanenttaamaan niin kuin olen tehnytkin, kertoo Makkonen, Martikaisen tyttäriä omaa sukuaan.

RITVA NIIRANEN

– Parturissa käynti sopii mainiosti kauppareissun yhteyteen, tuumii **Matti Torpakko**, kun kampaajaoppilas **Tarja Makkonen** leikkaa hiukset edustuskuntoon.

Melkoinen karvakasa näyttääkin parturipäivän aikana lakaistavaksi kertyvän, kasvavathan Oravin ilmastossa hiukset ja parrat vähintään yhtä nopeasti kuin keskikaupungillakin.

Aikuisopiskelija Makkosen, 31, monimuotoinen palapeli pohjautuu kahden vuoden opintovapaaseen, jonka hän sai vakinaisesta työpaikastaan savonlinnalaisesta markettista.

– Tulevaisuus on vielä osittain avoin, mutta parturi-kampaamola tuntuu sopivimmalta. Valmistun ammattiin tämän vuoden joulukuussa ja tarkoitus on harjoittaa joustavaa hiusalan toimintaa tällä suunnalla, joko osapäiväisesti tai päätoimisesti. Aika näyttää.

Värläs työpäivä

Järjestyksessään jo neljäs Oravin salonkipäivä kuluu vaihtelevuudessaan rattoisasti. Ensimmäinen asiakas saapuu heti kello 8.30, kun ovet avataan. Hyvin nuori mieshenkilö haluaa kerralla muuttaa metsittyneen hiuksistonsa: hän ottaa täydellisen blondauksen ja tilaa samalla planeetan makeimman rastakampauksen kevääksi, kun tukka on kasvanut.

Seuraava tuoliin istuja tyytyy kevytvärjäykseen, sitten on vuorossa pari leikkausta. Tähän aikaan meillä monellakin villamysyn hautoma vetkutukka ihan huutaa piristystä.

– Tyvikohotus on yksi keino lästistävään talvitukkaan. Jos sattuu pitämään permanenttikiharoista, nekin järjestyvät kyllä. Pieni pirahdus väriä piristää jo ihmeesti ilmettä, Tarja Makkonen vinkkaa.

Asiakkaita on Oravissa käynyt lapsista vanhuksiin ja melkein kaikkea alaan liittyvää on jo saanut kokeilla. Tarpeellisinta palvelu on varmasti ollut läheisen vanhustentalon asukkaille.

Parta kaipaa kunnostusta siinä missä tukkakin. Muutama herra-henkilö kylältä käy säännöllisesti muotoiluttamassa partaansa, joka sitten onkin komea kuin parhaalla shemeikalla. Ripsien ja kulmien värjäys kuuluu niinikään kampaajan alaan.

– Huonokuntoisille hiuksille suosittelun puolen tunnin haudehoitoa, johon kuuluu myös päänahan hieronta. Se on samalla rentouttavaa.

Asiakaspalaute kannustaa

Oravilainen **Matti Torpakko** on pistäytynyt kauppareissullaan parturiin ja on tyytyväinen kylällä virinneisiin uusiin tuuliin.

– Kerrassaan hyvä idea tämä parturikampaamo kaupan yhteyteen. Oravissahan ei tletämäni mukaan ole koskaan ollut tämän alan liikettä. Näyttää siltä, että yksi palvelu tuo mukanaan toisia ja se on mitä kannatettavaa, kun tässä välillä palvelut olivat melkein nollassa, hän tuumii.

Useimmat asiakkaat ovat kampaajalle ennestään tuttuja ja kannustusta työn jatkamiseen tulee enemmän kuin yhdellä lauseella. Joustavaan palvelumuotoon liittyy myös Makkosen kirjallinen päättötyö, jonka hän on jo saanut kootuksi kansien väliin. Sitä hän ehtii esitellä hetken ennen kuin sisään astuu läheisestä Iltakodista **Erkki Lankinen**, Tarjan käsittelyssä aiemminkin käynyt asiakas.

– Kyllä tämä mieleisesti osasi leikata viime kerrallakin, siksi tulit uudestaan. Tottakai tämä on tervetullut palvelu, varsinkin meille ikäihmisille. Hankalan matkan takana ovat parturiliikkeet tähän asti olleet, toteaa vuosikymmenet Oravissa asunut Lankinen.

Parturoinnin aikana rupatelaa kuulumiset, päivittämään talven jäättiläntee ja kun tukka on siisti, asiakas nousee ja sanoo kampaajalle

– Hyvä tuli ja nyt lähdetään kahville, minä tarjoan.

Kahville lähdetään kaupan baariin, josta Tarja Makkonen näkee suoraan, milloin seuraava asiakas tulee. Ja kohta hän jo tulee.

Löysin vanhan aineeni tai oikeastaan Äitini sen oli säilyttänyt yöpöydän laatikossaan, ja näytti sen minulle joku päivä sitten. Yllätyin siitä, että kuinka olin silloin ajatellut varsin osuvasti kotiseutuni tulevaisuudennäkymiä.

Aineeni on seitsemänneltä luokalta, ja aiheena on "Kotiseutuni tulevaisuudennäkymiä" ja se tulee tässä seuraavaksi:

Kotiseutuni tulevaisuudennäkymiä

Kotiseutuni tulevaisuudennäkymät ovat hyvät ja huonot, koska kotiseudullani tapahtuu hyviä ja huonoja asioita.

Kotipaikkani sijainti on hyvä turistien suhteen, koska laivareitti kulkee kotipaikkakuntani kanavaa pitkin. Kotipaikkain kanava tarjoaa varsinkin veneilijöille hyvän pysähdys pisteen, koska kanavan varrella on rakennettu talkoovoimin laiturit, joihin veneilijät voivat pistää veneensä kiinni, ja sitten he voivat mennä kylämme kaupassa, pankissa tai baarissa käymään. Baari ja kauppa ovat kesäaikana varsin kovassa veneilijöiden ja turistien käytössä, miksei myöskin pankki, koska sieltähän rahan tarpeessa olevat veneilijät ja turistit saavat rahaa, mihin sitten tarvitsevatkaan.

Kotiseutuni huonot näkymät ovat kylän palveluiden pieneneminen. Kylästäimme posti lakkautettiin noin vuosi sitten, koska se ei kannattanut näin pienessä kylässä, jossa ei ole postia tarvitsevia asiakkaita tarpeeksi. Mutta postin saanti ei vaikeutunut, koska lehtienjakelupiste siirrettiin kylän ainoaan kauppaan, jonka tilanne ei näytä hyvältä, koska talvisin täällä ei ole muita kuin kylän asiakkaat jotka käyttävät kauppaa. Mutta toivon vain, että kaupan johtajan vaihdettua kylämme kaupasta (entinen johtaja jää eläkkeelle) tulisi paljon parempi, jossa aina on sitä mitä tarvitsee (entisen johtajan aikana ei aina ollut kaikkea mitä asiakkaat halusivat).

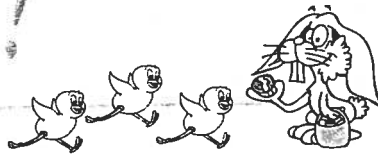
Kotiseutuni pankin näkemykset ovat varsin huonot, koska pankkeja on ruvettu fuusioimaan eli pienentämään konttorikantaa. Kylämme pankkia ei ole vielä lakkautettu, mikä johtuu siitä, että kylän pankki teki hyvän tuloksen tänä vuonna, mutta minä luulen, että pankki tullaan lakkauttamaan ennemmin taikka myöhemmin. Onkin hauska taas sitten nähdä, miten kyläläiset suhtautuvat joskus sitten muutaman vuoden päästä pankin sulkemiseen. Minä luulen, että aika vihamielisesti, koska postin lakkauttaminen aiheutti kovaa melua ja hälinää kyläläisissä.

Jani Rautiainen 7a 1988 tai sitten se oli 8a 1989 , en muista kummalla luokalla kirjoitin tämän aineen.

Ps. Pankki lakkautettiin vuonna 1992, eli ennusteeni aineessa "ennemmin taikka myöhemmin" osui valitettavasti naulankantaan. Mutta siitäkin huolimatta oikein hyvää kevättä kaikille!

Pääsiäis Tervehdys! Påsk Hälsning!

700 g
10-MÄMMI
Memma

7,90
ras/ask
11,29 kg 1,33 €

Woods Family 22 g
YLLÄTYSMUNA
Överraskning ägg

10,-
4 kpl/st

113,64 kg 1,68 €

Valio 500/450 g
OLTERMANNI
tai/eller
OLTERMANNI 17%

22,50
kpl/st
45,00-50,00 kg 3,78 €

Pouttu 300 g
JAHTI
tai/eller
GOUTER

9,90
pkt/förp
33,00 kg 1,67 €

Pouttu 280 g kuoreton
NAKKI
kevyt tai herkku
Skinnfri knackkorp
lätt eller delikatess

7,90
pkt/förp
28,21 kg 1,33 €

Uncle Ben's 1 kg
PITKÄJYVÄINEN
RIISI
Långkornigt ris

15,90
pkt/förp
2,67 €

Kulta Mokka 500 g
KAHVI
Kaffe

14,90
pkt/förp
29,80 kg 2,51 €

1,5 l
PEPSI tai/eller
PEPSI MAX
pantilla/innehåller pant

9,90
plo/fl
4,93 l 1,67 €

Taffel 180/250 g
SNACKSIT
Grills, Hot Rod, Juustosnacks,
Raffel, Salsa, Sips Poimu
tai/eller UUTUUS/NYHET
Nacho Cheese

12,90
pss/påse
51,60-71,67 kg 2,17 €

Fazer 200 g
MEGAPUSSIT
Godis megapåsar
Aarrearkku, Ässämix, Missä Äx,
Mässä Yx, Pantteri, Pantteri Mix
tai/eller Musta Pantteri

8,90
kpl/st
44,50 kg 1,50 €

*Hyvää
Pääsiäistä!
glad Påsk!*

T a r m o
LähiKauppias

**Tavallista Tarmokkaampi!
Exceptionellt energisk!**

Pääsiäisen ajan aukioloajat

Kyläkauppa on avoinna:

To 12.4	klo	9 - 19
Pe 13.4		KIINNI
La 14.4	klo	9 - 16
Su 15.4	klo	12 - 15
Ma 16.4	klo	12 - 15

Krouvi palvelee:

To 12.4	klo	18 - 24
Pe 13.4	klo	18 - 24
La 14.4	klo	16 - 02
Su 15.4	klo	12 - 20
Ma 16.4		KIINNI

Kiitämme asiakkaitamme kuluneista talvikuukausista, toivomme kaupan ja krouvin oven käyvän edelleen tiuhaan ja yhteistyön jatkuvan. Samalle toivottamme Kanavan Varrelta - lehden lukijoille

Iloista pääsiäistä ja oikein aurinkoista kevättä!

Jani Rautiainen

Jussi Peisa

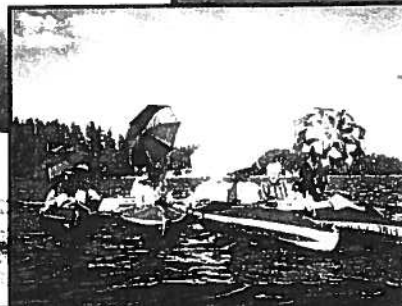
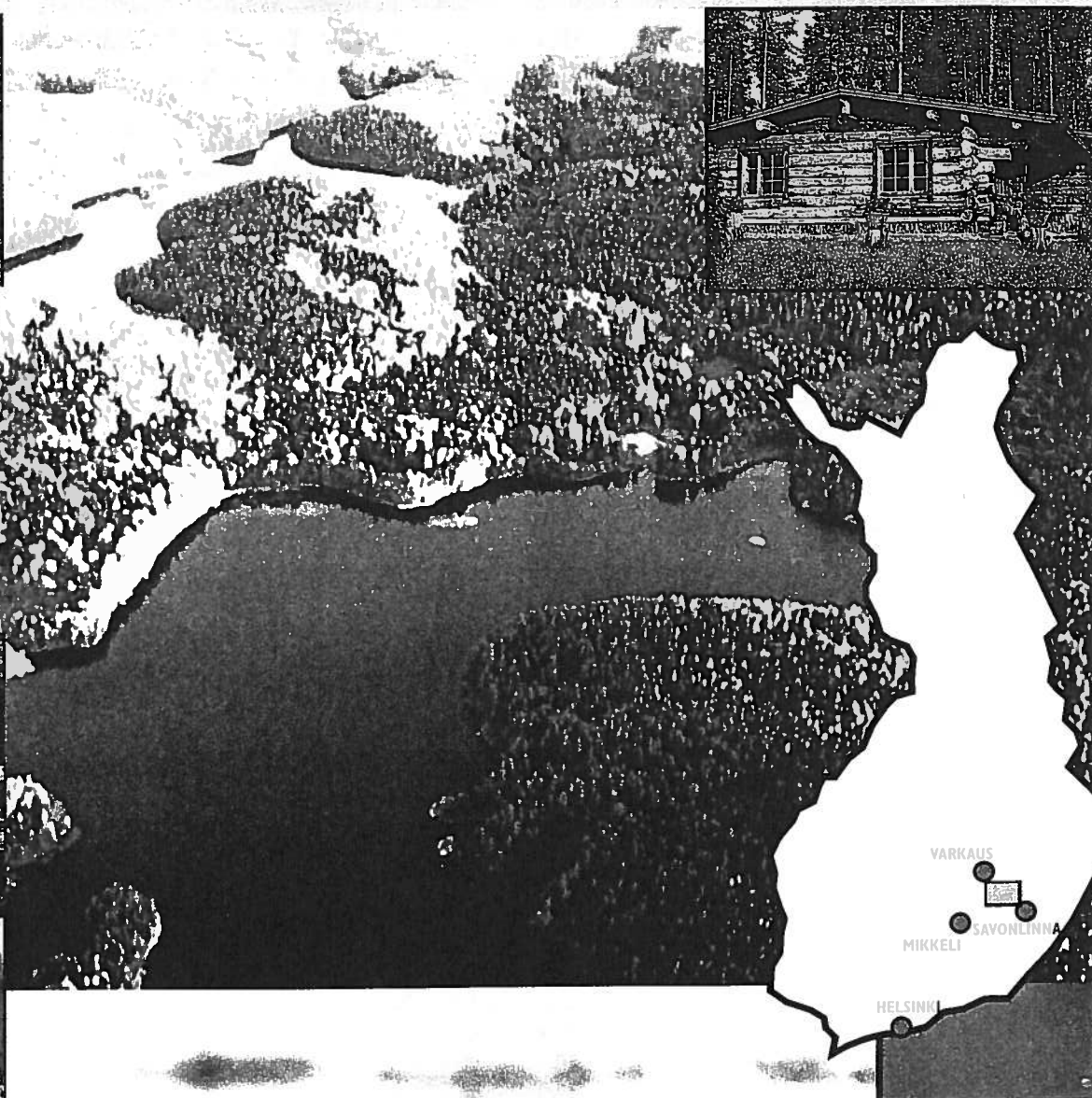
Hyvää
Pääsiäistä!
Hyvää Pääsiäistä!

Linnansaaren Kansallispuisto Linnansaari National Park

Kuljetukset ja aktiviteetit • Boat cruises and activities
JÄRVISAFARIT • LAKE SAFARIS

 Saimaan SYDÄN
www.saimaaholiday.net

Ohjattuja tai omatoimisia retkiä upeassa järviluonnossa.
Guided or independent trips in unique inland archipelago
JÄRVISAFARIT • LAKE SAFARIS

m/s Linnansaari

Reittiliikenne • Regular boat service • Ti - Su, Tue - Sun, Viikot/Weeks 26-33

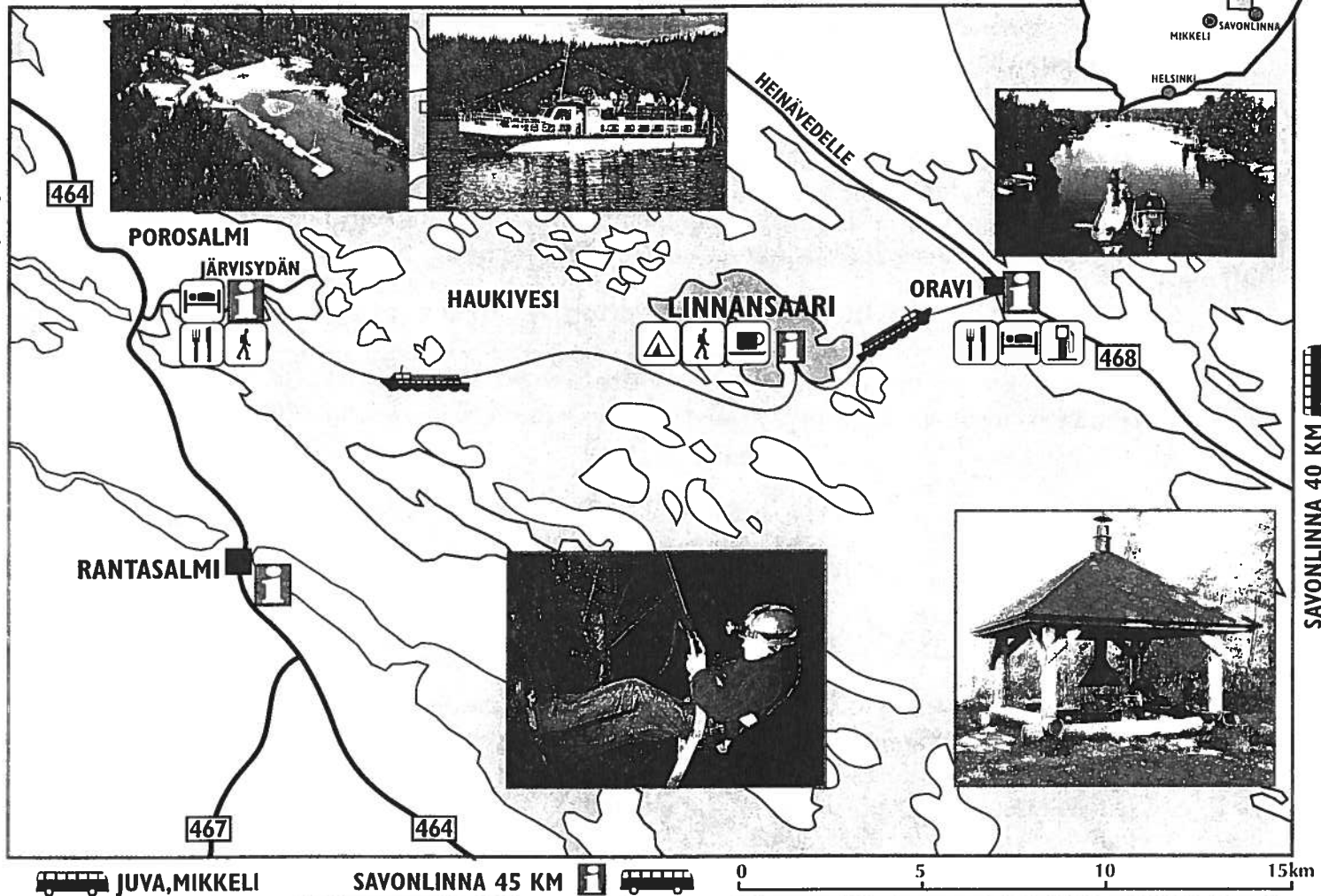
Oravi-Linnansaari 12.30 & 18.15
Linnansaari-Oravi 12.00 & 17.45

Porosalmi-Linnansaari 11.00 & 17.00
Linnansaari-Porosalmi 10.00 & 16.00

Venetaksi ja järvisafarit joka päivä
Boat taxi and lake safaris every day

Oravi 050-563 3257, Porosalmi 040-556 0119

VAKKAUS 45 KM

SAVONLINNA 40 KM

JUVA, MIKKELI

SAVONLINNA 45 KM

0 5 10 15km

Lomakylä Järvisydän Holiday village Järvisydän

Tasokkaat lomamökit • High-standard cottages
Monipuoliset palvelut • Diverse services
Vierasvenelaituri • Guest harbour
tel. 015-440 999, 040-556 0119

Linnansaari camping&cafe

Majoitus ja sauna • Cabins and sauna
Luonto-opastukset • Nature guides
tel. 0500-275 458

T:mi Köysi ja kallio • Rope & Rock

Riko rajasi! • Try your limits!
Seikkailut ja ohjelmapalvelut • Adventures
tel. 040-579 8315

Saimaan eräpalvelu

Saimaa Wilderness Service

Melontakeskus Oravi • National Parks Canoeing
Järvisafarit • Lake safaris
tel. 050-563 3257

Oravin kyläkauppa Oy

Tarmo-Lähikauppa • Grocery shop
Makasiiniravintola • Restaurant
Vierasvenesatama • Guest harbour
tel. 040-831 8657, makasiini 015-647 190

m/s Linnansaari Tilaus- ja rettiliikenne • Boat cruises, tel. 0500-659 475

SaimaanSYDÄN

www.saimaaholiday.net

Partion kuulumisia

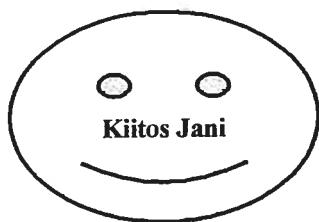

Kevät keikkuen tulevi...ja kevään myötä lähestyy jo partiolaisten lupauksenanto. Eli monta partiokokoonntumista on takanapäin. Omaa partiokoloa meillä ei ainakaan vielä ole, mutta rukoushuoneen kerhohuone on palvellut meitä hyvin kokoonntumispaikkana.

Pienet sudenpennut, sudarit, ovat energistä ja vilkasta joukkoa kuten tämänikäiset yleensä. Ja monta hauskaa hetkeä meillä on ollut joskin toisinaan on kyynelkin tullut silmäkulmaan, milloin mistäkin syystä. On laskettu mäkeä, leikitty, tehty metsäretki, jonka jäkeen nenät olivat yhtä nokisia kuin makkaratkin. Retkellä opeteltiin nuotion tekoa ja kokemuksen kautta opittiin oikeaa pukeutumista.

Kiitokset Aarolle mieliinpainuvasta retkestä

Riikan aloitteesta toteutettiin *rusettiluistelutapahtuma* – KIITOS. Siitä voisimme tehdä perinteen, mikäli Jani ”varmistaa” tulevaisuudessakin kentän lumenpoiston.

Aloitteita erilaisiin tapahtumiin on tullut milloin keneltäkin – hyvä näin, että vanhemmat ovat aktiivisia ja edesauttavat partion monimuotoisuutta.

Lasketteluretki Ruunavuorelle ylitti ainakin ohjaajien odotukset – niin hauskaa siellä oli. Aurinko paistoi ja rinne oli ”sopivan pehmeä” ensikertalaisillekin. Välillä mukkelis makkelis ja sitten uusi yritys. Tottuneemmat taiteilivat jo omia kiemuroitaan. Makkarat ja leivät maistuivat laavulla ja sitten taas rinteeseen. Kiitokset Riikalle ja Seijalle kuljetusavusta ja osallistumisesta.

Ja monta hauskaa partiokokoonntumista on vielä edessäpäin. Tämän lehden painoon mennessä ovat Reko ja Mari Enonkosken Samoilijoista käyneet luotsaamassa meihin partiohenkeä. Toivotaan, että sudarit ja vartiolaiset, jotka ovat tähän mennessä tunteneet partion omaksi ”laumakseen”, jatkavat ensi syksynä ja paljon uusia kasvoja lisäksi.

Tulevaa ohjelmistoa muistin tueksi:

ke 18.4. sudareille klo 13.00 WPK/paloturvallisuus(Pentti pitää)

ke 18.4. vartiolaiset osallistuvat Ahvensalmella ENSIAPU I:een klo 18.00 tai to 19.4. PALOTURVALLISUUSILTAAN Juvolan koululla klo 18.30

Partiolaisten lupauksenantotilaisuus on su 22.4. klo 13.00 alkavan Jumalanpalveluksen yhteydessä Oravin rukoushuoneella.

Partiolaiset ovat saaneet kotiin vietäväksi monisteen, jossa jo kerrottiin pukeutumisesta – mielellään lähes yksivärinen tumma(sininen, musta, harmaa) paita tai pusero, jonka toivomme löytyvän vanhasta varastosta tai kaverilta lainaksi. Ensi vuonna harkitsemme sitten partiopaidan hankintaa.

**Vanhemmat,
tervetuloa lupauksenantotilaisuuteen!**

Partiohuivin kustannukset ovat 35-40 mk + samalla keräämme vähän toimintaamme varten eli 45 – 50 mk jokaiselta kuten aikaisemmin kerroimme.

Me kuulumme Nojanmaan Neulasiin ja käytämme heidän huiviaan ja merkkiään. Emme ainakaan tässä vaiheessa perusta omaa lippukuntaa. Jäsenmaksuasia on jostain syystä viivästynyt – en tiedä, onko postin kulussa vai Nojanmaassa sekaannusta, mutta asia on nyt järjestyksessä. Ikävää vain, että jäsenlehdetkin ovat jääneet näin ollen tulematta. Toivotaan, että saadaan puuttuvat numerot jälkikäteen.

Kevätterveisin partion tytöt *Eila & Suh*

Iloista ja toimeliasta partiojoukkoa

**Olli seuraa tarkkaavaisena...
onnistuukohan?**

Isto ja Osku - ystävykset

Saimaannorpan tarinat kerätään nyt talteen

Juha Taskinen

Saimaannorppa on tullut viime vuosina tutuksi suurelle yleisölle, mutta aiemmin oli toisin. Saimaan alueen asukkaat olivat ennen lähes ainoat asiantuntijat. Heidän tarinansa olisi tärkeää saada talteen.

Saimaannorppa on maailman uhanalaisin hyljelaji. Sitä esiintyy Saimaalla pääasiallisesti nykyisen Itä-Suomen läänin alueella. Etelä-Saimaalla, jossa norppakanta on vähentynyt huomattavasti, on vielä jäljellämuutamia hylkeitä.

Saimaannorppa oli Saimaan eläimenä melko tunnetun vielä noin 30 vuotta sitten muille kuin vesistön saarten ja rantojen-asukkaille. Pelkästään norppa-sana oli tuntematon myös Saimaan vakituksille asukkaille; he kutsuivat eläintä lähes poikkeuksetta hylkeeksi, hyle.

Nyt saimaannorpasta tietää lähes jokainen ainakin jotakin. Enää ei eletä siinä tilanteessa kuin vielä 1970-luvulla, jolloin saimaannorppa oli lähes kielletty eläin, josta ei puhuttu ääneen. Tutkijat olivat sitä mieltä, että jos eläimestä kerrotaan avoimesti, ihmiset saattavat ute-

liaina mennä häiritsemään eläintä tai jopa tappamaan niitä.

Monen saariston asukkaan mielestä norppa oli suojelusta huolimatta kalarosvo, johon voidaan käyttää myös oman käden oikeutta. Tätä asennetta edisti se, että ministeriö myönsi jopa erityislupia norpan vähentämiseksi.

Kuviakin etsitään

Norpasta on olemassa monta tarinaa ja ne tarinat on nyt päätetty kerätä talteen. Suur-Savon luonnonsuojeluyhdistys, sanomalehdet Länsi-Savo ja Itä-Savo sekä perusteilla oleva saimaannorppayhdistys julistavat yleisölle *Tarinat talteen*-tempauksen, jonka tarkoituksena on kerätä norppa-aiheisia tarinoita joko kirjallisessa tai suullisessa muodossa. Tarinoita tallenne-

taan tulevia sukupolvia varten, mutta ainakin osa on tarkoitus julkaistava jo nyt.

Kirjoitukset voi esittää julkaitavaksi nimimerkilläkin, mutta kirjoittajan on silloin liitettävä mukaan nimensä ja osoitteensa, jotka jäävät vain kirjoituksen taltioijien tietoon. Mikäli joku ei halua tai ei voi jostain syystä kirjoittaa tietämiään asioita, hän voi esittää toivomuksensa, että häntä tulaisiin haastattelemaan asiasta.

Tarinat talteen-tempauksen järjestäjät ovat kiinnostuneet saamaan lahjoituksena myös kuvia ja esineitä, jotka jollakin tavoin liittyvät saimaannorppaan. Tarkoituksena ei ole kerätä ainoastaan norppamyönteisiä tarinoita; asioita on syytä tarkastella oman aikansa taustaa vasten. Eräs rakennusmestari on muun muassa kertonut, että hänen isänsä uskoi pojistaan tulleen

miehenalkuja vasta sitten, kun pojat olivat nuijineet hylkeen hengiltä.

Palkinnoksi luontoretkeä

Kaikkien tarinoiden lähettäjien kesken arvotaan useita retkipalkintoja. Retket suunnitellaan tehtäviksi alueille, jossa on mahdollisuus havaita myös norppia. Retkien järjestelyyn osallistuvat asiantuntijat, joten mistään norppaa häiritsevistä retkistä ei ole kysymys. Retkiin osallistuu myös henkilö tai henkilöitä, jotka osaavat kertoa saimaannorpasta.

Kirjoitukset voi lähettää 20. 6. 2001 mennessä osoitteella Länsi-Savo, Tarinat talteen, PL 310, 50101 Mikkeli.

Lähde: Itä-Savo, 25.3.2001, Kuva: Juha Taskinen, Teksti:I-S

Eipä taija Haaralt enemmälti välitsee hullun lehmän tautiloesta , vuan Heleka on aikoosa seuroovoo lajiva ihan ilēmiselevästi...(toim. huom.)

Soisalo ei ole saari ollenkaan

Suomen suurin saari on Sääminginsalo

Ilkka Solanterä

Älkää hyvät ihmiset usko, mitä teille koulussa opetetaan. Suomen suurin saari ei suinkaan ole Kallaveden ja Haukiveden rajoittuva Soisalo. Soisalo ei nimittäin ole lainkaan saari, vaan pelkästään Kallavedestä kahteen suuntaan virtaavien vesien rajaama alue, väittää dosentti **Heikki Simola** Jyväskylän yliopistosta.

– Kallaveden ja Haukiveden pinnanero on kuutisen metriä, eivätkä ne näin ollen muodosta yhtenäistä järveä. Jos Soisalo katsotaan saareksi, niin silloin Suomen suurin saari olisi Kokemäenjoen ja Kymijoen rajaama Lounais-Suomi, Simola sanoo.

Järvien pohjasedimenttejä työkseen tutkiva Simola kiinnostui Sääminginsalosta jo 80-luvulla tutkiessaan Etelä-Savon asutushistoriaa. Siinä yhteydessä kartalta pisti silmään laaja vesien rajaama alue, joka sijaitsi viiden kunnan alueella: Savonlinnan, Kerimäen, Punkaharjun, Enonkosken ja Savonrannan. Soisalon asema alkoi jo silloin horjua tutkijan mielessä.

– Soisalo on yli kaksi kertaa suurempi kuin 650 neliö-

kilometrin laajuinen Sääminginsalo. Mutta Sääminginsalo on aito saari, joka sijaitsee kokonaan Suur-Saimaassa. Se saattaa olla jopa maailman suurin järven saari, mutta sitä en uskalla sanoa.

Simolan ajatukset pääsivät joihinkin julkaisuihin, joista ne löysi Hymy-lehti. Lehti julkisti Simolan ajatukset joulukuun numerossaan Suomen luonnonihmeitä käsittelevässä sarjassaan. Idean isälle on sen jälkeen tullut kosolti palautetta.

– Se on ollut hyvin mielenkiintoista ja pelkästään positiivista. Edes Soisalon suunnalta ei ole kuulunut kritiikkiä. Sain palautteesta tietää myös saaren historiallisen nimen, Sääminginsalo. Hymy-lehdessä nimitin sitä Kerimäensaareksi, koska sen sisään mahtuu koko Kerimäen kunta.

Kyrönsalmesta Tuunaansalmeen

Mihin Sääminginsalo sitten sijoittuu Suomen kartalla? Lähdetään liikkeelle vaikkapa Savonlinnan Kyrönsalmesta pohjoiseen. Haapaveden ja Haukiveden kautta edetään aina Tappu-

virtaan saakka, josta kääntytään 180 astetta takaisin päin Enovedelle. Hanhivirran ja Vihtakankaan kanavan kautta päästään Paasivedelle ja sieltä Raikuun kanavan kautta Puruvedellä. Punkaharjua mukaan ei mahdu kuin pieni palanen, sillä raja kulkee Tuunaansalmesta edelleen Moinsalmeen. Pihlajaveden sokkeloista Moinselkää myöten päästään takaisin Kyrönsalmeen.

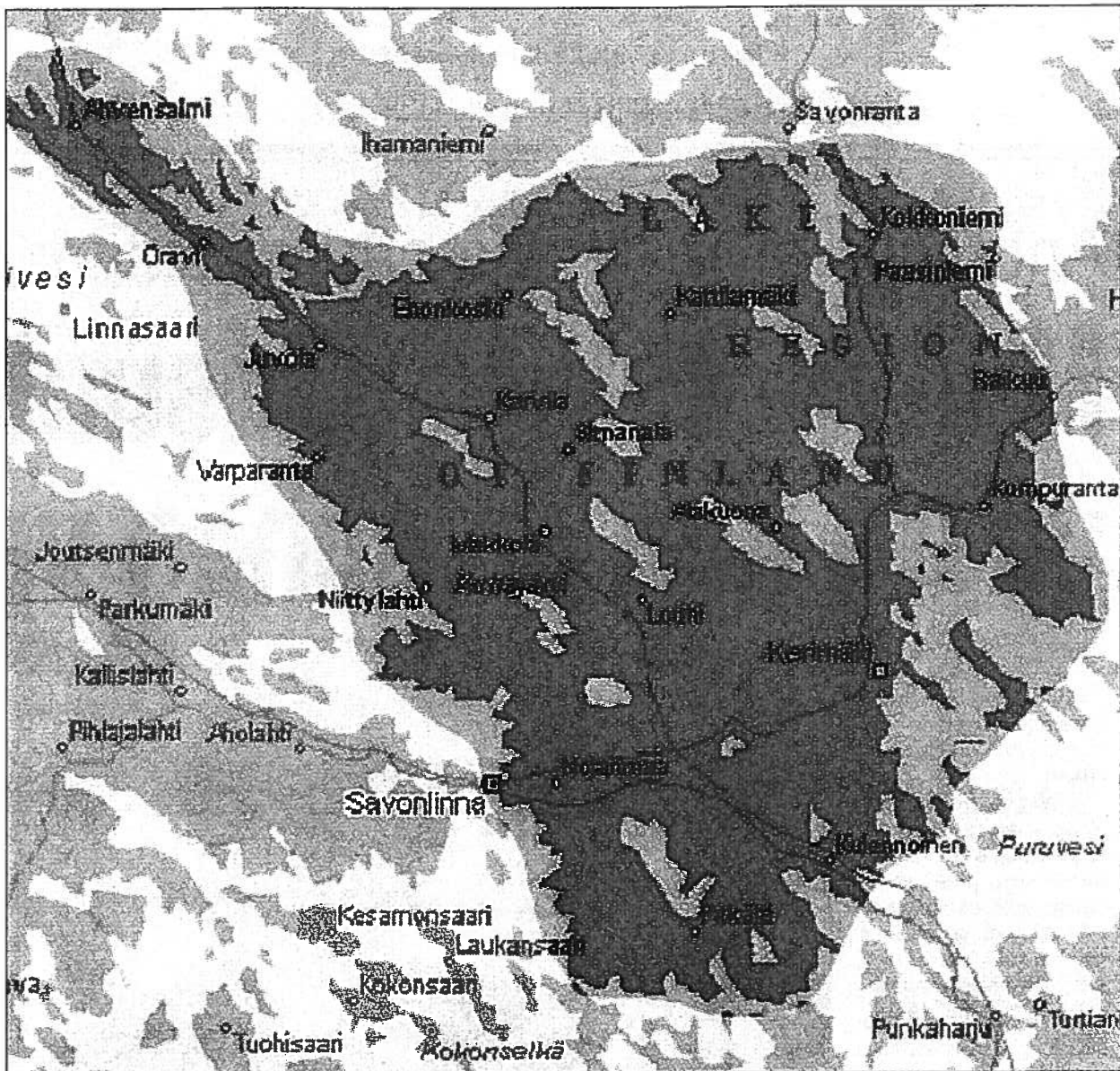
– Vesi virtaa tämänkin reitin kapeikoissa, varsinkin Kyrönsalmessa. Korkeuseroa pohjoisen Haukiveden ja eteläisen Pihlajaveden välillä on kuitenkin vain parikymmentä senttiä, joten saaren kriteerit täytyvät hyvin, Simola sanoo.

Sääminginsalo on saareksi iso, ja se pitää sisällään suuren joukon järviä – ja saaria. Simola on laskenut saarien ja järvien määräksi peräti 261.

Ahvenanmaa on suurempi?

– Hauska yksityiskohta on, että monessa paikassa voi seistä saarella, joka sijaitsee järvestä, joka sijaitsee saarella, joka sijaitsee järvestä, hän naurahtaa.

Sääminginsalo rajoittuu luoteessa Ahvensalmelle, pohjoisessa Savonrannalle, idässä Raikuuseen, etelässä Moinsalmelle ja lännessä Varparannalle ja Niittylahteen. Suuri osaa Savonlinnaa on Suomen suurimmalla saarella.

Sitten hieman jarruja. Tarkkaan ottaen Sääminginsalo ei sittenkään ole Suomen suurin saari, mutta läheltä pitää. Ahvenanmaan manner on pinta-altaan 685 neliökilometriä, siis runsaat 30 neliökilometriä Sääminginsaloa laajempi. Simolan Sääminginsalolle laskema pinta-ala on tosin vain arvio, joten järjestys ei ole lainkaan varma.

– Mutta suurin järven saari se on taatusti ja siinä mielessä merkittävä luonnonmuodostuma, Suomen luon-

nonsuojeluliiton puheenjohtajanakin tunnettu Simola vakuuttaa.

Mutta eikö ole hieman raakaa heittää romukoppaan yksi maamme kouluopetuksen tunnetuimmista hokeamista: Soisalo, Suomen suurin saari.

Vanha nimi kunniaan

– Ei ollenkaan. Kyllä Töpeluksen aikaisista myyteistä voidaan luopua, kun uutta

tietoa saadaan selville.

Hymy-lehden artikkelia Suomen suurimmasta saaresta luettiin kiinnostuneena Jyväskylässä Kososilla. Ilmari Kosonen syntyi Suurjärven rannalla Sääminginsalossa ja seudun historia kiinnostaa häntä edelleen. Kesäisin aikaa tulee edelleen vietettyä kotikonnuilla. Juuri hän ilmoitti Heikki Simolalle saaren alkuperäisen nimen.

– Olen koulutukseltani metsänhoitaja, mutta toimin aikoinaan myös sijaisopetta-

jana. On aika koomista, että olen opettanut lapsille Soisalon Suomen suurimpana saarena, vaikka näyttää siltä, että olen syntynyt oikeassa suurimmassa saaressa, Sääminginsalossa, Kosonen muistelee.

Kosonen toivoo, että saaren Pähkinäsaaren rauhan aikuinen vanha nimi otettaisiin uudelleen käyttöön. Suomen suurin saari voisi olla myös aikamoinen matkailuvaltti. Esimerkiksi Sääminginsalon ympärisoutu voisi vetää väkeä.

PALOTURVALLISUUS. ILTA

**TO 19.4 KLO 18.30
JUVOLAN KOULULLA**

- * PALOKUNNASTA PAIKALLA
JYRI SILMÄRI**
- * TIETOA PALOTURVALLISUUDESTA**
- * HARJOITTELUA SAMMUTTIMILLA
JA PALOPEITTEILLÄ**
- * "RASVAKATTILA"**

TERVETULO A MUKAAN !

JÄRJ.JUVOLAN MAA-JA KOTITALOUSSEURA

EA - KURSSI

Mahdollisuus suorittaa ensiapukurssi I, kurssista halutessasi todistus!

Kurssi kestää 16 tuntia eli neljänä iltana klo 18.00–21.00.

Kurssi alkaa Ahvensalmen entisellä koululla 18.04.2001 keskiviikkona klo 18.00

(Muut kurssipäivät 25.4, 26.4 ja 5.5 klo 10.00)

Kurssin vetäjänä HEO Kirsi Ojasalo

TERVETULO!

Ilmoittautumiset ja tarkempia tietoja saa Leilalta puh. 445120

Kurssin hinta 50mk

TARVITSETKO APUA!!!

Kyläavustaja on vaihtunut,
Tuulan työtä jatkaa Marketta Muhonen
puh: 040-5665984

Onneksi olkoon!

Sydämelliset Onnittelut

*Helena
Olasvuorelle!*

*Myöhästyneet Onnittelut
pyhäkoulun Pirkolle!*

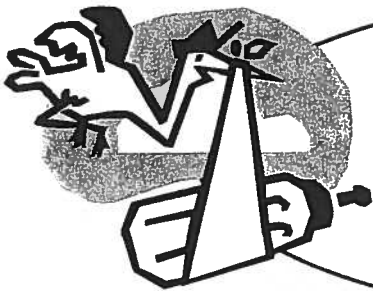

*Vielä kerran Onnea
Anja Luostariselälle!*

Onneksi olkoon!

Vauvaonnea Anterolle,
Anne-Marille, Artulle ja
Iidalle!

Keväiset
Syntymäpäiväonnittelut
Raïla Immoselle!

Lämpimät Onnittelut!

Osallistuminen tuo elämään virkeyttä ja avarakatseisuutta

Ihmisen elämä voi muodostua varsin mielenkiintoiseksi ja monipuoliseksi, vaikka sen viettäisikin syrjäisessä maalaiskylässä. Tämän on kokenut omakotiaisesti ahvensalmelainen Tuulihovin emäntä Eeva Rönkkö, joka viettää 80-vuotispäiväänsä maanantaina 2.4.2001. Hän on tällä hetkellä vanhin vakituisesti Ahvensalmella asuvista naisenkilöistä.

80

– En ole koskaan kaivannut muualle omalta kylältä. Siirryn lapsuuskodistani Rautiaisesta vain neljän kilometrin päähän, toiselle rannalle, mennessäni naimisiin mieheni Einon kanssa ja aloittaessani työrupeamani maatalon emäntänä. Mutta ihmehen rikkaana ja kiinnostavana on elämä vartaillut näilläkin kotoisilla konnuilla, kun on kulkenut avoimin silmin ja osallistunut kyläyhteisön toimintaan, tuumii virkeä päivänsankaritar.

Osallistuja hän onkin luonteeltaan kuten oli isänsäkin, joka valtuustomiehenä innosti savenaalmista tytärtään kunnallispolitiikkaan. Ahvensalmihan kuului Rantasalmeen vuoteen 1960 asti ja Eeva Rönkkö istui emäpitäjän valtuustossa kaksi kautta vuosina 1953 - 1960, edustaen silloista maalaisliittoa. Nainen valtuustossa oli tuolloin harvinaisuus, niinpä näitä uranuurtajia oli Rantasalmellaikin kaikkiaan kaksi.

– Asioiden käsittelyssä miehet suhtautuivat kyllä tasapuolisesti ja antoivat arvon naisen mielipiteelle ilman minkäänlaista vähätelyä. Itse uskon politiikassa oppineeni ainakin sen, että asioilla on aina monta puolta kuin myös ihmisillä monia näkökulmia ja tämä on heijastunut yksityiselämääniinkin.

Valtuustomatkat tuon ajan kulkuvälineillä olivat vaivantakaisia. Vesi ja jää yhdistivät, niin että suoraan Haukiveden yli tuli matkaa vain toistakymmentä kilometriä. Mutta päivä puhteineen

kului kokousreissuun, kun jouduttiin ajamaan taksilla maanteitse, jolloin matkaa kirkolle kertyi sata kilometriä suuntaansa. Poissaoloja ei vastuuntuntoinen Eeva Rönkkö harrastanut.

– Joskus oli lehmät lypsettävä jo aamukolmelta, jotta ehti ajoissa kokouksiin. Naapuriapuakin sai kiitettävästi tuohon maailmanaikaan ja ihmiset suhtautuivat myönteisesti minun menemiini. Sääminkin liityttyä oli perhe jo kasvanut enkä enää asettunut valtuustoehdokkaaksi, olinhan muutenkin ollut Rantasalmen kannalla.

Kyläläiset kannustivat tomeraa edusnaistaan muihin luottamustoimiin. Oravin Osuuspankin hallituksessa hän istui vuosikymmenet, samoin Oravin Osuuskaupan johtotehtävissä ja toimi kaupan naistoimikunnan puheenjohtajana.

Alvoille tuuletusta ja ajatuksille askareita

Lähellä sydäntä on ollut myös toiminta Ahvensalmen maaseudun kotitalousnaisissa sekä seurakunnan lähetyspiirissä. Kotoa saadun uskonnollisen vakaumuksen pohjalta oli luontevaa ryhtyä diakoniatyöhön jo Rantasalmen aikoina.

– Yleensä olen ollut innolla mukana kaikissa mahdollisissa jutuissa täällä, aina eläkeikään asti, jolloin jättäydyin sivuun vapaaehtoisesti.

Osallistuminen auttoi jaksamaan paremmin raskaissa kotitehtävissä, kun aivot saivat tuuletusta ja ajatukset askarlettavaa.

Optimistinen elämänote on ollut suureksi avuksi myös nyt, kun ikään luonnollisina kuuluvat vaikeat ja luopumiset on opittava hyväksymään. Ihmisen sisin on aina sama, vaikka kehykset vaihtuvat.

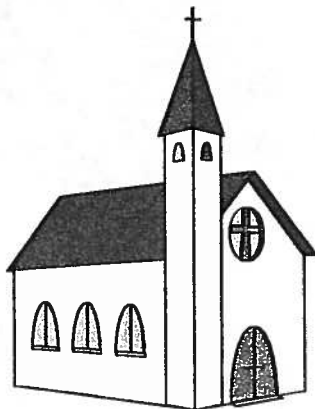
– Luopumisessa ilman katkeavuutta onkin läksyä kerrakseen. Aviopuolison kuolema äkillisesti kaksi vuotta sitten oli suurin menetys, sillä vanhemmiten sitä oppi arvostamaan toisen läheisyyttä ja kumppanuutta aivan uudella tavalla, kun työpaineita ei enää ollut. Mutta Korkeimman kädesähän kaikki täällä on.

– Samoin omien liikuntarajoitusten hyväksyminen, esimerkiksi jalkojen kanssa "neuvottelemisen" yhteistyöstä ei ole ollut ihan helppoa minulle, joka haluaisin niin kovasti toimia. Kutomisesta olen jo luopunut, mutta ompelutyöt kanavapohjalle tuovat iloa tähän päivään. Ajankohtaisia asioita seuraan melko tarkkaan tiedotusvälineistä.

Kotikylän kuten koko maaseudun kehityssuunta huolettaa Eeva Rönkköä ja jokainen autio talo ja pusikoitunut pello raastaa hänen talonpoikaista mieltään.

– Toivoisin todella, että nykyinen kehityskulku keikahtaisi takaisin päin ja maaseudun arvostus muutenkin kuin lomapaikkana lisääntyisi. Nuorten elinmahdollisuudet kohtuullisella työpanoksella pitäisi pystyä takaamaan. Onneksi Ahvensalmella on tänä päivänä kuitenkin reippaita, osallistuvia ihmisiä ja heille toivon jaksamista edellisten sukupolvien viitoittamalla tiellä.

Äitienpäivän

Juhla jumalanpalvelus
Oravin rukoushuoneella
13. toukokuuta klo 13

- * pastorina Marja-Liisa Saukkonen
- * kanttorina Esa Pyöriä
- * mukana päiväkerholaiset,
partiolaiset, nuorten kerholaiset ja
vanhenevien kerho
- * kahvitarjoilu

Tunnetko tekijän ?

Oravin rukoushuoneen alttariliinalla on oma historiansa. Uutta liinaa hankittaessa ilmeni, että liinan pitsit on käsinnyplätty. Arvokasta käsityötä ei heitetty hukkaan, vaan pitsit siirrettiin uuteen puolipellavaiseen liinaan.

Onko sinulla tietoa siitä, kenen kädenjälki näkyy ja säilyy vielä ainakin toisen sukupolven verran alttariliinan upeissa pitsireunuksissa? Minkälainen tarina piilee pitsiliinassa? Ole hyvä ja ota yhteyttä - tuo tietosi päivänvaloon!

Vesikansaa on vielä saatavilla

Vesikansaa-kyläkirjan myyntihuippu on ohitettu, mutta teoksia on vielä jäljellä n. 200 kpl.

Kirjan "myyntipisteet" ovat
Ahvensalmella Saku Sallisella,
Juvolassa Irene Makkosella,
Oravissa Aaro Laitisella,
Tuula Kokilla,
Kimmo Rautiaisella ja
kyläkaupalla.

Kirjan hinta on **250 mk.**

Kyläyhdistyksellä on myynnissä myös

Oravi-maisemajulisteita,

joiden hinta on **30 mk.**

Julisteita saa Tuulalta sekä kaupalta.

Oravin Nuorisoseuran talolla pidetään

PUUTARHAPÄIVÄ

Lauantaina 19. toukokuuta
Klo 12 - 15

Mirja Virta Maa- ja Kotitalousseuran edustajana on paikalla esittelemässä mm. uusia marjakasveja
Kahvitarjoilu

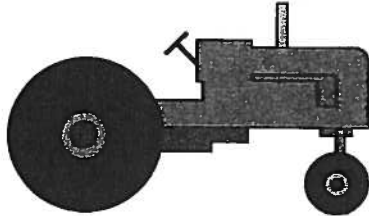
TERVETULOA!

Järj. Oravin Martat, Ahvensalmen ja Juolan Maa- ja
Kotitalousseurat

Ostetaan

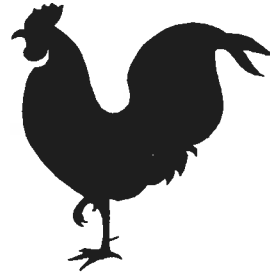

Ostetaan

Toimiva **traktori**

puh.015-647166

Ostetaan tai otetaan
kesähoitoon **kaksi kanaa**
ja **kukko**

puh. 015-647166

Myydään

Kirjoja:

- * Salaperäinen tamma
 - * Ryöstö tilauksesta
 - * Kotiinpaluu
- Hinta 25 mk/kpl

Muuta tavaraa:

- * Käärmeennahkavyö, 25 mk
- * Kylpypore, 15 mk
- * Liikuntaseikkailupinssejä,
20mk/kpl

Puh. 015- 647 200/Anna

Ajattelemisen aihetta: Hyvä olla juuri minä, juuri tässä, juuri tänään

Kuvittele että supistetaan maailman väestö niin, että se mahtuu pieneen kylään, jossa asuu tasan **100 asukasta**. (Olkoon Oravi tässä vertailukylänä) Kylässä asuu kaikenlaisia ihmisiä, samassa suhteessa kun maapallolla tällä hetkellä.

Kylä olisi silloin seuraavanlainen:

Siellä olisi;

- > 57 aasialaista
- > 21 eurooppalaista
- > 14 amerikkalaista (etelä ja pohjoinen)
- > 8 afrikkalaista
- >
- > 52 naista
- > 48 miestä
- >
- > 70 ei valkoisia
- > 30 valkoista
- >
- > 70 ei kristittyjä
- > 30 kristittyjä
- >
- > 89 heteroseksuaalisia
- > 11 homoseksuaalisia
- >
- > 6 henkilöä omistaa 59 % kylän omaisuudesta
- > 80 asuu ala-arvoisissa asunnoissa
- >
- > 70 ei osaa lukea
- >
- > 50 on aliravittuja
- >
- > 1 on kuolemaisillaan
- >
- > 1 on syntymässä
- >
- > 1 omistaa tietokoneen
- >
- > Jos hetken mietit, huomaat varmasti että, niin sinulla kun minullakin on aika hyvät oltavat, vai mitä?
- >

> Ajattele myös tätä!

- >
- > Jos heräsit tänä aamuna - melko hyvässä kunnossa, olet todella hyvässä asemassa, etkä kuulu siihen miljoonaan ihmisryhmään, joka kuolee tällä viikolla.
- >
- > Jos et koskaan ole pelännyt sodassa, istunut vankeudessa, tullut kidutetuksi tai nähnyt nälkää - silloin olet parempi-osanen kuin maailman ihmisistä.
- >
- > Jos voit käydä kirkossa, tulematta seuratuksi, vangituksi, kidutetuksi tai tapetuksi - silloin olet onnekkaampi kun 2 milj. ihmistä maailmassa.
- >
- > Jos sinulla on ruokaa jääkaapissa, vaatteita päällä, katto pään päällä tai paikka missä nukkua - silloin olet rikkaampi kun 75 % maailman väestöstä.
- >
- > Jos sinulla on rahaa pankissa, rahaa kukkarossa tai vaikka vain vähän kolikoita kirjoituspöytälaatikossasi - silloin olet yksi maailman rikkaimpia ja kuulut siihen 8 % joukkoon, jotka kuuluvat taloudelliseen pintakermaan.
- >
- > Jos vielä voit lukea tämän tiedon, olet kaksinkertainen lottovoittaja.
- > Silloin sinulla on joku, joka ajattelee sinua.
- >
- > Olet silloin onnekkaampi kuin ne 2 mrd. ihmistä, jotka eivät osaa lainkaan lukea.
- >

Toimituksella käynnistysvaikeuksia - Nousta vai eikö nousta...

Toimituksen kaamosaamut muistuttavat erehdyttävästi Ivan Gontsharovin romaanihenkilön, kuuluisaan venäläisen vetelehtijän, Oblomovin aamua:

"Herättyään hän alkoi heti nousta, peseytyä ja teetä juotuaan ajatella asiaa tarkasti, päättää jotain, ryhtyä kirjoittamaan ja yleensä käsittelemään tätä asiaa niin kuin tulee. Puolisen tuntia hän yhä makasi, tuon aikomukseen kiusaamana, mutta päätti sitten että ennättäisi tehdä sen teetä juotuaan ja teetä hän voi, kuten tavallisesti, juoda vuoteessa, varsinkin siksi, ettei mikään estä ihmistä ajattelemasta maatessaankin.

Niin hän sitten teki. Teetä juotuaan hän jo kohottautui sijaltaan ja oli nousemaisillaan; hän vilkaisi tohveleihin ja alkoi ojentaa niitä kohti vuoteesta toista jalkaansa, mutta veti sen heti takaisin."

Oraviin oma viiniseura - Ruukin Ryystäjät kokoontuvat viikottain

Ystävänäpäivän tienoilla, helmikuun 15. päivänä, syntyi ajatus paikallisen viiniseuran perustamisesta. Asiaa ei tarvinnut empiä sen enempää, vaan seura perustettiin saman tien. Nyt seura on kokoontunut virallisesti tai vähemmän virallisesti jo puolenkymmentä kertaa, ja viinitietous on lisääntynyt oikein ropisemalla (lorisemalla?..).

Seuran, joka toistaiseksi kantaa nimeä **Ruukin Ryystäjät** (Bruksprovarena), tarkoituksena on avata ovia viinimaailmaan, ja siinä sivussa avataan jokunen pullollinen punkkua, valkkaria taikka roseeta. Maistajaisillan teemana voi olla esim. tuottajamaa, rypälelaji, viinialue, uutuusviinit, jne.

Viinimaan porttien raottaminen on jo näin alkuvaiheessa ollut erittäin mielenkiintoinen ja haastava kokemus. Koettelemukset ja kokeilut jatkuvat, eikä yritys tyrehdy ainakaan materiaalin puutteeseen...

Tässä vinkkejä viinin nauttimisesta (Lähde: Internet- viinisivut)

Viinin nauttiminen

"Viinin nauttiminen edellyttää, että edeltävänä aikana ei olla poltettu tupakkaa ja/tai käytetty parfyymeja tai muita voimakkaasti tuoksuvia aineita. Itse asiassa tupakointi ei sovi lainkaan viinin nauttijalle. Nauttimiseen kuuluu neljä päätoimintoa. Ensiksi *määritellään* viinin **väri**. Väri ilmaisee ennen muuta viinin iän. Nuori punaviini on siniseen vivahtava, vähän vanhempi heleän punainen, molemmat muuttuvat keltaiseen päin vanhetessaan. Iäkäs viini on ruskehtavaa.

Toiseksi viiniä *haistellaan*. Ennen haistamista on lasia hieman heilautettava, jotta **aromit** irtaantuisivat. Haistaminen tapahtuu vuoroin molemmilla sieraimilla ja mieluummin silmät kiinni.

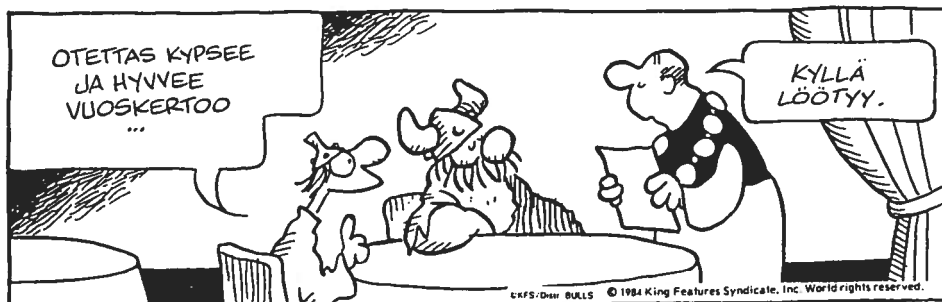
Tämän jälkeen *maistetaan* viintä. Otetaan varovasti kunnon kulaus, annetaan viinin valua poskionteloihin ja kielen alle, koko ajan tarkasti kuunnellen. Sitten niellään ja jäädään odottamaan, millaisen *jälkimaun* viini antaa - siis mitä jää jäljelle, kun viini on nieltä. Jälkimaku saattaa olla joskus aika yllättävä ja voi kääntää ensivaikutelman täysin nurinniskoin.

Neljänneksi aloitetaan *keskustelu*, joka on nimenomaan viininnauttijan elämisenriemua. Tarkoituksena ei ole viinin juominen humaltumisen vuoksi, mikä on viinin väärinkäyttöä. Asianmukaiseen keskusteluun tarvitaan tosin samalla aaltopituudella oleva henkilö ja tietty sanasto, **viinikieli**, viinin kieli. Kaikille viinin parissa ahertaville kansoille on aikojen kuluessa kehittynyt oma, rikas ja tavattoman moni-ilmeinen ammattisanasto, jota ainoastaan asiasta perillä oleva pystyy tulkitsemaan. Suomi ei ole viinimaa, ja ikävä kyllä erilaiset viinimääreet ja ilmaisut vääntyvät suomen kielellä vaivalloisesti ja vaikeaselkoisesti - sanathan ovat aivoissa syntyneiden mielikuvien "aineellistumia". Käännös kielestä toiseen ei voi olla alkuperäisen mielikuvan mukainen eikä siten täysin todenmukainen. Tämän vuoksi suomen kielessä käytetään omintakeista sanastoa, jolle ei suoraa vastinetta muualta löydy. "

Omintakeisen sanaston puuttuminen ei ole häirinnyt Ruukin Ruukkulaisten viiniluonnehdintoja. Päinvastoin: Seuran maistelumuistioissa on jo liuta osuvia luonnehdintoja, kuten **kuivankäpäkkä**, **makiännäpäkkä**, **terhakka takapotku** ja **sukkela jäläkimaku**.

*Kolme lasillista viiniä saa kaiken oikealle tolalle.
- kiinalainen sananlasku -*

In vino veritas - viinissä on totuus

Maisa & Kaarina

S A R I L U H T A N E N / T I I N A P A J U

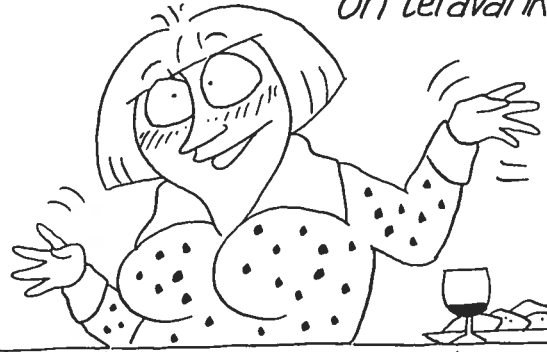

Mmm...
Täyteläinen.

Suorastaan
rehevä.

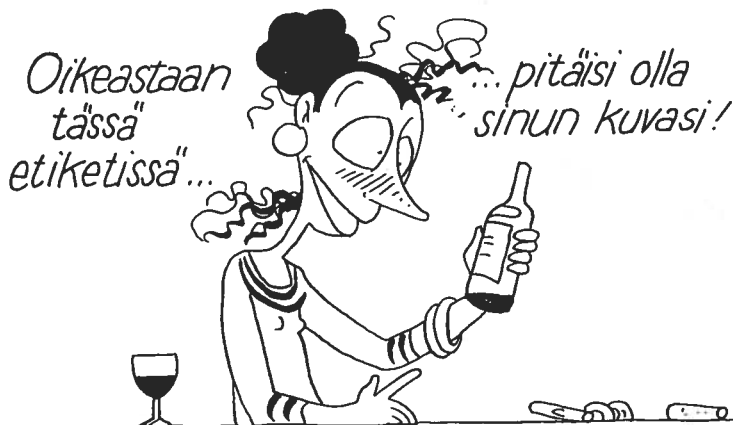
Pehmeän notkea, mutta jälkimaku
on terävähkö.

Ehkä
aavistuksen
karkea...

Mutta
todella
artava!

Oikeastaan
tässä
etiketissä...

...pitäisi olla
sinun kuvasi!

Vappupiippalo makasiinilla

Vapunaattona 30. toukokuuta

Aika:

* illan vilakassa

Ohjelma:

* Keväistä kirmailua,

* Iloittelua, ilakointia ja

* muuta mukavaa

Seuraa ilmoittelua
ja
varaudu viihtymään!

